

Nr 7 (375) Lipiec 2022 rok XXXII

www.dukla.pl/dps dps@dukla.pl

Cena 3,50 zł (5% VAT)

Dukla.PL

DUKIELSKI PRZEGLĄD SAMORZĄDOWY

Jubileusz 25. lecia pielgrzymki Jana Pawła II do Dukli

i kanonizacji św. Jana z Dukli

W sobotę 11 czerwca 2022 roku w Sanktuarium Świętego Jana z Dukli o godz. 11.00 odbyła się uroczysta eucharystia z okazji 25. rocznicy pobytu Ojca Świętego Jana Pawła II w Dukli, który przybył do nas osobiście 9 czerwca w 1997 roku, aby kanonizować naszego rodaka bł. Jana z Dukli. Eucharystii przewodniczył **Metropolita Lwowski ks. Abp Mieczysław Mokrzycki**, który wygłosił piękne kazanie. Powiedział : ... *ten święty zakonnik, tę piękną bieszczadzką ziemię nie tylko rozstawił, ale przede wszystkim uświęcił. Jesteście spadkobiercami tego uświęcenia, krocząc po tej ziemi nakładajcie wasze drogi na Jego drogi życiowe. Tutaj odczuwamy wszyscy w tajemniczy sposób owo bogactwo chwały Jezusa Chrystusa, objawiające się w jego świętości. Wydała bowiem ta ziemia wielu autentycznych świadków Chrystusa, ludzi którzy w pełni zawierzyli Panu Bogu i poświęcili swoje życia dla głoszenia ewangelii. Idźcie ich*

śladami, wpatrujcie się w ich życie, naśladowajcie ich czyny, aby świat widział dobre uczynki i chwalił Boga, który jest w niebie. Niech ta wiara jaką zasiał św. Jan w sercach waszych praojców rozrośnie się jak drzewo świętości i niech przynosi owoc obfity i owoc ten trwa... Na tej ziemi przecięły się dwie drogi świętości. Te drogi to droga świętego Jana z Dukli i św. Jana Pawła II. Dzisiaj do tych dróg dołączamy i naszą. Podobnie jak w ich życiu tak i w naszym rozpoczęła się ona od chrztu świętego, gdy nasze imię zostało wpisane w śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa.....

Pogoda nie zapowiadała się ciekawie, ale przed rozpoczęciem uroczystości deszcz przestał padać i zrobiło się pięknie. W uroczystości wzięli również udział: Metropolita Przemyski Abp Adam Szal, Minister Prowincjalny Zakonu Braci Mniejszych o. Teofil Czarniak, księży z dukielskiego dekanatu i żmigrodzkiego, ojcowie Bernardyni z kustoszem i gwardianem

dukielskiego klasztoru o. Tacjanem Mroczem, a także władze samorządowe gminy Dukla i powiatu krośnieńskiego: burmistrz Dukli Andrzej Bytnar z małżonką, zastępca burmistrza Dukli Łukasz Piróg z małżonką, sekretarz Gminy Dukla Piotr Świder, skarbnik Gminy Dukla Jolanta Bik, przewodniczący Rady Miejskiej w Dukli Mariusz Folcik, przewodniczący Zarządu Rady Powiatu Andrzej Krężałek, wicestarosta krośnieński Andrzej Guzik, radni Rady Miejskiej w Dukli, radni powiatowi.

Uroczystość uświetniła śpiewem schola, Zespół Szarotka-Duklanie i Kapela Duklanie. Na koniec piękny koncert dały dzieci ze Szkoły Podstawowej w Dukli, które przygotowały nauczycielki ze Szkoły Podstawowej w Dukli Józefa Winnicka – Sawczuk i Paulina Domaradzka.

W uroczystości wzięły również udział poczty sztandarowe: OSP Iwla, OSP Dukla i poczty sztandarowe szkół , im. Jana Pawła II i św. Jana z Dukli.

Krystyna Boczar-Różewicz

Uczesnicy uroczystości jubileuszowych na placu klasztornym

Eucharystii przewodniczył Metropolita Lwowski ks. Abp Mieczysław Mokrzycki

Uroczystości uświetnił występ scholi działającej przy kościele OO. Bernardynów w Dukli

Występ dzieci ze Szkoły Podstawowej w Dukli

Fot. Krystyna Boczar-Różewicz

Złota myśl:

„Wczoraj do ciebie nie należy. Jutro niepewne ...
Tylko dziś jest twoje.”

Jan Paweł II

W lipcowym numerze:

Jubileusz 25. lecia pielgrzymki Jana Pawła II do Dukli.....	2
Bezpieczne wakacje.....	3
Uroczystości rocznicowe WOP i SG w Barwinku	4
Nowa siedziba	4
Oszczędzajmy wodę - niczym nie da się jej zastąpić.....	5
Wypożyczalnia rowerów w MOSiR Dukla	5
Wmurowanie kamienia węgielnego	6
Wotum zaufania i absolutorium dla Burmistrza.....	6
Ponad 59 tysięcy zł	6
Pieniądze na modernizację oświetlenia ulicznego i dróg	7
Pierwszy rozbiór Polski – zajęcie Galicji cz. 3.....	8
VIII Rajd Rowerowy OIKOUMENE im. Maćka Kurowskiego.....	9
Gminny Przegląd Piosenki , Poezji i Plastyki Religijnej.....	10
Zasłużony dla Kultury Polskiej z gminy Dukla.....	11
1. miejsce dla zespołu „Szalone Nutki”	11
Po raz XXI śpiewali dla Jana Pawła II i św. Jana z Dukli	12
Piknik Rodzinny w Głajscach	12
Lekcja z wiedzy o społeczeństwie	12
MIEJSKI OŚRODEK SPORTU I REKREACJI informuje.....	17
XVI Młodzieżowe Zawody w Wędkarstwie Sławkowym	17
„Na zawsze razem”	20
„Święty Jan Paweł II naszym dziedzictwem”	21
W pasiece.....	24
Prawo przy porannej kawie	24
Łowiectwo i ekologia.....	25
Wydarzyło się w naszej gminie	25
W krainie rondla i patelni	26

DUKLA.pl - miesięcznik (www.dukla.pl/dps)

Wydawca: Ośrodek Kultury w Dukli, ISSN 2080-0835

Adres redakcji: 38-450 Dukla, Trakt Węgierski 11, p. 309, tel. (+48) 13-432-91-33, fax (+48) 13-433-10-11, e-mail: dps@dukla.pl

Redaguje zespół: Krystyna Boczar-Różewicz - red. naczelna, Wiktor Szyndak - red. techniczny - skład i łamanie, Janusz Krowicki - wyd. internetowe, Agnieszka Matusik, Barbara Pudło

Współpracujący: Witold Puz, Bartosz Szczepanik, Maria Walczak, Aleksandra Żółkoś, Janusz Kubit

Druk: Drukarnia „HEDOM”, ul. Kletówki 54a, Krosno, tel./fax 13 432 02 02, www.hedom.pl

Za treść reklam redakcja nie odpowiada. Zastrzegamy sobie prawo do skracania artykułów i adiacji tekstów. **Materiały przyjmujemy do 20. każdego miesiąca.** Dostarczone materiały można odebrać w siedzibie redakcji.

Numer zamknięto dnia 30. 06. 2022 r.

Udostępniono do sprzedaży 1. 07. 2022 r. Nakład 300 egz.

OKŁADKA: Park w Dukli , Fot. Wojciech Szymański

Bezpieczne wakacje

Wyczekiwane wakacje zaczęły się. Zadbajmy o to aby były przyjemne i bezpieczne. Okres wakacyjny to szczególny czas dla całej rodziny. Właśnie w lipcu i sierpniu wielu z nas wyjeżdża na urlop, a dzieci i młodzież spędzają wakacje nad wodą, w górach, czy na koloniach. Towarzyszące wypoczynkowi odprężenie sprawia, że często zapominamy o podstawowych zasadach bezpieczeństwa. Zwłaszcza, że to głównie rodzice są odpowiedzialni za bezpieczeństwo swoich pociec. Dlatego przypominamy o kilku zasadach:

- zapewnijcie dziecku maksimum opieki i zainteresowania;
- samemu uczestniczcie w pozytywnym wypełnieniu mu czasu wolnego;
- wykszalcie w nim zdrowy styl życia - wolny od nałogów;
- sprawdźcie miejsce jego zabawy!! Czy jest bezpieczne;
- nauczcie dziecko nie brania nic od obcych (lizaków, cukierków, itp.);
- zabrońcie mu otwierania drzwi pod nieobecność domowników;
- zabrońcie oddalania się z nieznajomym, czy wsiadania do jego samochodu;
- dowiedzcie się gdzie Wasza pociecha idzie, z kim i kiedy wróci;
- nauczcie ostrożności przy zabawie w pobliżu wody, placu budowy, ruchliwych ulic, itp. niebezpiecznych miejsc;
- nauczcie dziecko poruszania się po drodze pieszo czy rowerem;
- zabrońcie mu chwaleńia się innym co fajnego jest w domu;
- dowiedzcie się z kim ono przebywa podczas zabawy poza domem (wypytajcie o koleżanki, kolegów - co robią, gdzie mieszkają, czy mają w domu telefon);
- sprawdźcie także przygotowanie oferujących wyjazdy kolonijne (warunki pobytu, kwalifikacje opiekunów, zakres i rodzaj zajęć wypełniających czasu wypoczynku).

Przestrzegajcie swoje dziecko przed kontaktami z dzikimi zwierzętami, bezpańskimi psami, które choć miłe i spokojne mogą być niebezpieczne i np. dotkliwie pogryźć czy zarazić wścieklizną. Uczcie dziecko, że nie wolno podchodzić do zwierzęcia, które nie ucieka przed nami, nie wolno go głaskać lub drażnić w jakikolwiek sposób. W razie kontaktu z psem zachowajcie spokój, nie uciekajcie, nie krzyczcie, nie patrzcie mu w oczy, nie wykonujcie szybkich ruchów. Jeżeli pies zaatakuję przyjmijcie postawę żółwia. Kucnijcie, zwińcie się w kłębek chroniąc głowę, szyję i brzuch.

Poza naszymi małymi pociechami zagrożenia czyhają również na młodzież starszą i dorosłych. Chcąc więc zapewnić sobie bezpieczny wypoczynek dbajcie Państwo również o siebie.

WYCHODZĄC Z DOMU

- dokładnie zamykajcie drzwi i okna;
- informujcie pozostałych domowników czy znajomych gdzie wychodzicie, z kim i kiedy wróciacie;
- jako trasę przemarszu wybierajcie miejsca dobrze oświetlone, ruchliwe unikając bezludnych skrótów;
- ostrożnie podchodźcie do nowych znajomości - nie każdy może mieć dobre intencje;
- unikajcie jeżdżenia autostopem;
- nie podchodźcie za blisko jeśli ktoś z auta pyta Was o drogę;
- rozważcie czy atrakcyjny strój nie będzie prowokował do napadu.

red

Uroczystości rocznicowe WOP i SG w Barwinku

22 czerwca br. w Barwinku odbyła się uroczystość z okazji 77. rocznicy powstania Wojsk Ochrony Pogranicza i 31. rocznicy Bieszczadzkiego Oddziału Straży Granicznej. Uczestniczyła w niej delegacja z Bieszczadzkiego Oddziału Straży Granicznej z przewodniczącym Związku Emerytów i Rencistów SG przy Bieszczadzkim Oddziale Straży Granicznej w Przemyśle w składzie: Cezary Okoczuk, Michał Głocki, Zdzisław Werszing oraz Andrzej Bytnar – burmistrz Dukli, Alicja Jaworska- wnuczka płka Józefa Jaworskiego I dowódcy straży w Barwinku po II wojnie światowej, Maria Kwaśniowska –była pracownica straży WOP w Barwinku, emerytowani żołnierze WOP: Stanisław Kwaśniowski, Mieczysław Nykiel, Adam Jakubus oraz

sołtys wsi Barwinek Józef Magnuszewski, były żołnierz Wojska Polskiego, WOP, SG. Złożone zostały wiązanki i znicze na grobie pierwszego dowódcy straży i jego małżonki – państwa Jaworskich oraz przy pomniku upamiętniającym żołnierzy Wojsk Ochrony Pogranicza i funkcjonariuszy Straży Granicznej, którzy pełnili służbę w ochronie granicy państwowej w latach 1918-2007. Pomnik w Barwinku powstał w 2011 roku, pierwszy w Rzeczypospolitej Polskiej w celu upamiętnienia tych, którzy przez wiele lat ochraniali, w ciężkich warunkach terenowych, granicę Państwa Polskiego. W ramach uroczystości wyróżnieni zostali medalem okolicznościowym, nadawanym na podstawie uchwały Kapituły Medalu Zarządu Oddziałowego

Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Funkcjonariuszy Straży Granicznej przy Bieszczadzkim Oddziale Straży Granicznej : Andrzej Bytnar- burmistrz Dukli, Barbara Jaworska - synowa I dowódcy straży po II wojnie światowej w Barwinku, Mieczysław Nykiel- były żołnierz Wojsk Ochrony Pogranicza oraz Józef Magnuszewski były żołnierz Wojska Polskiego, Wojsk Ochrony Pogranicza i funkcjonariusz Straży Granicznej. Natomiast okolicznościowe tabliczki otrzymali Maria Kwaśniowska, Stanisław Kwaśniowski, Janusz Kubit, Adam Jakubus. Po uroczystości sołtys podziękował zebranym za przybycie i za pamięć.

Burmistrz Dukli na zakończenie spotkania podkreślił, że ochrona granic ma dzisiaj szczególne znaczenie. Dlatego trzeba wyrażać wdzięczność wszystkim formacjom, które troszczą się o bezpieczeństwo Polaków.

Barbara Pudło
Fot. str. 16

Zakończyła się realizacja projektu pn. „Adaptacja pomieszczeń w zabytkowej kamienicy na Informację Turystyczną”. Biuro TIT od 16 lat znajduje się na pierwszym piętrze nad poczekalnią autobusową. W tym roku informacja turystyczna zostanie przeniesiona do nowej siedziby, tj. do zabytkowej kamienicy przy ulicy 3 Maja. 17 czerwca zakończyły się roboty-remontowo budowlane. Połączone zostały sąsiadujące ze sobą dwa lokale. W większym pomieszczeniu powstanie biuro obsługi turysty z kafejką internetową, natomiast w mniejszym będzie znajdowało się pomieszczenie sanitarno-socjalne, magazyn na materiały promocyjne, a także przechowywania bagażu. W większym pomieszczeniu odsłonięto i wyeksponowano fragmenty ścian, które ukazują materiał z jakiego zbudowana jest kami

Ponadto zakupiono 3 laptopy: 2 do kafejki internetowej oraz dla pracownika, smart TV, na którym będą w biurze wyświetlane filmy promocyjne, aparat fotograficzny z dwoma obiektywami. Na elewacji poczekalni autobusowej zamontowany został infokiosk, na którym oprócz wyszukiwania turystycznych informacji, turysta będzie mógł zwiedzić wirtualnie ścieżkę historyczno-przyrodniczą „Po Dukli” (www.360.dukla.pl), a także zobaczyć filmiki promocyjne, jak również planowane wydarzenia kulturalne i sportowe. Do zaplecza sanitarno-socjalnego zakupiono kuchenkę mikrofalową oraz lodówkę.

Nowa siedziba

Transgranicznej Informacji Turystycznej w Dukli

Nowa siedziba Transgranicznej Informacji Turystycznej w kamienicy przy ul. 3 Maja - jeszcze bez wyposażenia

Fot. Anna Chłopecka

Oszczędzajmy wodę- niczym nie da się jej zastąpić

Woda to jeden z najważniejszych surowców naturalnych zapewniających nam istnienie. Jednak występujące od kilku lat beznieżne zimy, nie pozwalają na regenerację zasobów wody po suchym lecie i jesieni. Wilgotność gleby oraz wysokie temperatury, które przyspieszają odparowywanie wody z gleby i zbiorników wodnych powodują, że niedobory wody są obecnie stałym elementem naszego środowiska. Zaczyna ubywać wody w rzekach (susza hydrologiczna), w glebie (susza rolnicza) oraz w formacjach wodonośnych (susza hydrogeologiczna). Nawet stosunkowo duże ilości wody, która wraz z opadami spadła ostatnio w naszym rejonie nie jest w stanie zaspokoić potrzeb ekosystemu, gdyż były to deszcze bardzo intensywne, ale krótkotrwałe które poprawiły sytuację hydrologiczną gleby tylko w jej wierzchniej warstwie (ok. do 28 cm).

Każdego dnia woda jest wykorzystywana w niemal wszystkich obszarach naszego życia. Korzystamy z niej zarówno w domu – m.in. do przygotowywania żywności, prania, sprzątania, higieny osobistej, mycia samochodu, podlewania kwiatów, ale również w działalności przemysłowej

i rolnictwie. Średnie zużycie wody na jedną osobę to około 100 litrów dziennie, dlatego bardzo ważne jest podnoszenie świadomości ekologicznej na temat konieczności oszczędzania wody.

By wody nie brakowało w naszych ekosystemach, zmianie musiałby ulec charakter opadów: musiałoby padać często i mało intensywnie by większość wody została w glebie. Jednak na to nie mamy niestety wpływu. Jednym z najważniejszych aspektów ochrony zasobów wody jest tworzenie zbiorników retencyjnych oraz dbałość o już istniejące. Zbiorniki, takie w suchym czasie są źródłem wody do nawadniania pól i ogrodów, wodopojem dla zwierząt, wytwarza się wokół nich wilgotny mikroklimat. Warto także utrzymywać pokrywę roślinną. Porośnięta gleba lepiej zatrzymuje wodę a roślinność osłaniając ją przed promieniami słońca i temperaturą ogranicza parowanie wody z wierzchniej jej warstwy.

Jednak, aby ochrona zasobów wody pitnej była pełna i skuteczna niezbędne jej zbudowanie indywidualnych działań w tym zakresie, które każdego dnia może podjąć każdy z nas– wystarczy wdrożenie kilku prostych zasad.

1. Zbieranie wody pochodzącej z opadów atmosferycznych i wykorzystywanie jej np. do podlewania ogrodu lub kwiatów doniczkowych.
2. Mycie zębów i golenie przy zakręconym kranie.

3. Rezygnacja z codziennych kąpieli, na rzecz prysznica, który zużywa zdecydowanie mniej wody.
4. Wymiana spluczki w WC na taką, która ogranicza zużycie wody.
5. Regularna kontrola i, w razie potrzeby, wymiana elementów sieci kanalizacyjnej, które są nieszczelne i powodują ubytek wody.
6. Stosowanie zasad zrównoważonej konsumpcji – np. ograniczanie zakupów artykułów spożywczych, gdy ich nie potrzebujemy. Należy pamiętać, że produkcja żywności generuje zużycie wielu litrów wody.
7. Inwestycja w urządzenia gospodarstwa domowego, które wymagają użycia mniejszej ilości wody – np.:
 - zakup zmywarki zużywającej niewiele wody podczas jednego cyklu oraz włączanie jej przy pełnym wsadzie;
 - zakup pralki zużywającej niewiele wody podczas jednego cyklu oraz włączanie jej przy pełnym załadunku.
8. Zakup słuchawki prysznicowej z funkcją oszczędzania wody.
9. Montaż perlatorów w kranach w kuchni i łazience.

Każdy z nas może przyczynić się do mniejszego zużycia wody pitnej, a tym samym ochrony jej bezcennych zasobów.

Monika Trybus

Wypożyczalnia rowerów w MOSiR Dukla

W Miejskim Ośrodku Sportu i Rekreacji w Dukli powstała wypożyczalnia rowerów. Do dyspozycji wypożyczających jest 8 rowerów górskich i 2 rowery elektryczne.

Wypożyczalnia powstała w ramach realizacji projektu „Dukla -Svidnik 360” realizowanego przez Gminę Dukla w terminie 1.05.2022 - 30.04.2022.

Projekt „Dukla - Svidnik 360” był współfinansowany przez EFRR Program Transgraniczny INTERREG VA Polska - Słowacja 2014 - 2020.

Szczegóły dotyczące wypożyczenia znajdzie Państwo na stronie:

<http://mosir.dukla.pl/wypozyczalnia-rowerow>

Pierwszy rozbiór Polski

– zajęcie Galicji cz. 3

Czynił m.in. nieudane zabiegi o nakłonienie do przyjazdu do Warszawy i wykorzystania przywódcę stronnictwa dworskiego z czasów króla Augusta III, Jerzego Augusta Mniszcha. Wśród pozyskanych przez Stackelberga, oprócz Ponińskiego, wymienić można późniejszego wojewodę wileńskiego Michała Radziwiłła, biskupa wileńskiego Ignacego Massalskiego oraz braci Augusta i Antoniego Sułkowskich. Poseł Reytan nie znalazł zdeterminowanych jak on popleczników i w geście rozpaczy próbował zagrozić posłom drzwi sali obrad. W historii Sejmu Rzeczypospolitej Obojga Narodów liczba obecnych podczas obrad sejmku rozbiorowego – tylko około 102–111 (w zależności od źródła), przybyła do stolicy, gdzie dołączyli oni do 36 senatorów oraz ministrów, stanowiła najmniejszą liczbę uprawnionych do głosowania. Większość posłów z Księstwa Litewskiego odmówiła udziału w tym sejmie. Wybory posłów na terenach zaanektowanych już faktycznie przez zaborców nie zostały przeprowadzone. Trzej ambasadorowie ościennych państw zaproponowali wówczas wyłonienie z sejmku delegacji upoważnionej do zawarcia traktatów z zaborcami i wspólne z nimi ustalenie nowych zasad ustrojowych, które miały zostać poddane trójomstronnej gwarancji. Wybrano delegację do zawarcia i podpisania traktatów z państwami zaborczymi. Aktu tego dopełniono w dniu 18 września 1773 roku w obecności 99 delegowanych posłów i senatorów. W skład delegacji weszło 62 posłów, 35 senatorów i członków ministerium oraz marszałkowie Poniński i Radziwiłł. W jej składzie było 45 posłów koronnych (na 83, którzy zjechali na sejm) i 17 litewskich (na 29). Najliczniejszą grupę stanowili posłowie koronni, których wybór w większości zapewne na skutek przekupstwa zależał od zaborców. Korum ustalono bardzo niskie – 30 osób, co oznaczało, że większość uprawniona do podejmowania decyzji wynosiła zaledwie 16 głosów. Wszyscy senatorowie, których podpisy widniały pod aktem konfederacji przed jej aktywowaniem i publicznym ogłoszeniem, poparli stanowisko Rosji, a następnie weszli w skład delegacji sejmowej. Spośród zaś 60 posłów, którzy przystąpili do konfederacji w dacie 16 kwietnia 1773 roku, aż 22 nie poparło wówczas projektu Ponińskiego, ale tylko 16 z nich nie weszło w skład delegacji. Sześciu zaś spiskujących, mimo że nie poparło Ponińskiego, zostało jednak włączonych do delegacji. Po zapoznaniu się z przedstawianymi kolejno projektami traktatów rozbiorowych, wysunięto i sfor-

mułowano przez delegatów szereg uwag, które w formie pisemnych not przedstawiono ambasadorom państw zaborczych. Po tym, na skutek sprzeciwu ambasadorów, wprowadzono jedynie niewielkie zmiany o charakterze stylistycznym i redakcyjnym, co nie miało praktycznie żadnego znaczenia dla podejmowanej decyzji legalizacji rozbioru. To co ustalili delegaci z ambasadorami zaborców, miało być bez zmian poddane pod obrady sejmku, co w praktyce oznaczało, że nie sejm a zależna delegacja przesądziła o przyjęciu narzuconych traktatów rozbiorowych. Gdy 21 sierpnia miało dojść do głosowania delegatów nad traktatami z Austrią, 1 września z Rosją i 11 września z Prusami, wówczas przewodniczący delegacji opłacany z funduszy zaborców, senator i biskup włocławski Antoni Ostrowski, nie dopuścił do głosowania, a na jegoapytanie o zgodę na podpisanie dokumentów, na sali zaległa cisza, którą ów uznał za zgodę i wraz z Ponińskim lub Radziwiłłem, złożyli podpisy pod traktatami sesyjnymi. Niektórzy delegaci i posłowie podpisując później traktaty, ły podobno mieli w oczach. Płakali, gdy czynów potrzeba była. Za uzasadniony można przyjąć pogląd, iż negocjacje prowadzone pomiędzy delegacją skonfederowanego sejmku a ambasadorami państw rozbiorowych były jedynie pozorne, albowiem strona polska prezentując niby nieprzejednane stanowisko zgłosiła pewne uwagi, które tylko w nieznacznym, mało istotnym zakresie zostały przyjęte, a końcowo milcząco przyjęto narzucone traktaty. Dla oceny współczesnych wydarzeniom i dla potomnych zachowano jedynie pozory rokowań, gdy opłacani jurgielnicy stojący na czele strony polskiej, za „srebrniki” oddali część ojczyzny w obce ręce. Złożenia podpisów pod traktatami przyjmowanymi przez delegację 18 września odmówiło trzech posłów: Jerzmanowski, Wilczewski i Besiekiński. Ale, czy odmowa podpisania i ratyfikowania traktatów rozbiorowych miała by jakieś znaczenie, gdy faktycznie zajęcie części polskiego terytorium już zostało rok wcześniej dokonane? Chodziło przecież „jedynie” o formalne potwierdzenie „dobrowolnego” oddania ościennym państwow i zrzeczenia się na przyszłość roszczeń terytorialnych do części terytorium Rzeczypospolitej Obojga Narodów, jak twierdzili zaborcy.

30 września 1773 roku sejm pomimo sprzeciwu jedenastu posłów ratyfikował podpisane wcześniej traktaty rozbiorowe Rzeczypospolitej. Oprócz zatwierdzenia tych traktatów, sejm ten przeprowadził do

1775 roku także liczne reformy państwa, jak m.in. ustanowienie zależnego od Rosji rządu - Rady Nieustającej i powołanie Komisji Edukacji Narodowej, odebrano królowi prawo rozdawnictwa urzędów i starostw, wprowadzono podatek – podymne generalne; placony od komina na dachu we wszystkich rodzajach dóbr, przeprowadzono również reformę Akademii Krakowskiej i powołano Towarzystwo do Ksiąg Elementarnych oraz podniesiono liczbę wojska stałego.

Prawie sto lat później (1866) Jan Matejko w obrazie „Rejtan, upadek Polski” przedstawił scenę, która rozegrała się na Zamku Królewskim w Warszawie. Uwiecznił tytułowego bohatera, posła ziemi nowogrodzkiej – podkomorzycanowogrodzkiego Tadeusza Reytana, który w geście rozpaczy swoją osobą w drzwiach Sali Senatorskiej zagroził drogę głównym decydom. Licząc od prawej strony obrazu, Franciszek Ksawery Branicki w mundurze generała moskiewskiego, kryjąc twarz w dłoniach tłumaczy mu niestosowność i niedyplomatočność takiego kroku. Adam Poniński w czerwonym mundurze, na którym widać rosyjskie order, czyni go podobniejszym do kata, niż do marszałka, z sękatym kijem w ręku, grozi moskiewskimi żołdakami, których widać przez uchylone drzwi sali. Jako symbol przekupstwa, do jego stóp toczy się złota moneta, która wypadła z leżącej na posadzce sakiewki. Stojący z lewej strony, w rzeczywistości nieobecny, Szczesny Potocki z aktem późniejszej konfederacji targowickiej, zakłopotany tą sceną, waha się i strwożony, by rzeczy za daleko nie zaszły, wstrzymuje za rękę Ponińskiego i oczy ze wstydem spuścił w dół. Za Branickim, który ukrył twarz w dłoniach, widać posła braclawskiego - księcia Antoniego Stanisława Światopełk-Czetwertyńskiego. Główną figurą z lewej strony obrazu jest symboliczna postać nieżyjącego już wówczas Franciszka Salezego Potockiego, ubranego w ciemną, podbitą futrem delię. Przed momentem gwałtownie musiał powstać; jego płaszcz zahaczył o krzesło, które leży przewrócone obok, a z dłoni wypadło mu pióro. Na twarzy Potockiego maluje się zwątpienie czy przerażenie tym, co miał uczynić, podpisując akt konfederacji. Postać jego idzie jak ślepiec z wyciągniętymi przed siebie rękoma. Zza delii Potockiego wychyla głowę wąsaty Karol Stanisław Radziwiłł („Panie Kochanku”), słynący z hucznych biesiad magnat spogląda na Rejtana, ale wydaje się nieobecny myślami. Po lewej stronie siedzących dwóch mężczyzn z lekceważącymi czy obojętnymi minami: Michał Poniatowski, najmłodszy brat króla - ukazany jako prymas, którym zostanie dopiero kilka lat później – siedzi w rozpiętej sutannie, nie patrzy nawet w stronę drzwi. Rozsiadł się wy-

VIII Rajd Rowerowy OIKOUMENE im. Maćka Kurowskiego

W sobotę 18 czerwca 2022 r. przy pięknej słonecznej pogodzie odbył się VIII Rajd Rowerowy im. Maćka Kurowskiego. Okazją do jego zorganizowania stała się 200. rocznica urodzin Ignacego Łukasiewicza. Rajd rozpoczął się w Parafii Polskokatolickiej pw. Dobrego Pasterza w Łekach Duńskich, gdzie organizator rajdu ks. prob. Roman Jagiełło pomodlił się w kościele o bezpieczny jego przebieg i pobłogosławił uczestników. Pierwszym odwiedzionym miejscem była Chorkówka, gdzie przez pewien czas mieszkał I. Łukasiewicz. Stąd rajdowcy udali się do Zręcina, aby pomodlić się przy jego grobie na cmentarzu parafialnym. Następnie odwiedzili kościół, którego jest fundatorem i w którym znajduje się epitafium ku jego pamięci. Kolejny etap rajdu to Krosno Polanka, gdzie przez cztery lata zamieszkiwał w dworze już dziś nieistniejącym. Na jego miejscu zbudowano na początku XX wieku pałacyk, który stał się kolejnym etapem rajdu. Tam też zapoznano nas z historią nacierstwa i tego miejsca. Rajd został zakończony w Muzeum Przemysłu Naftowego i G

godnie z okazałym pierścieniem na palcu, a w ręce trzyma medalion z portretem damy. Obok książę Michał Fryderyk Czartoryski, ubrany według francuskiej mody, kieruje zimny wzrok na Rejtana. Szlachcie stojący za nim trąca go w ramię, pokazując, co się w rzeczywistości dzieje. Za nimi widoczna postać króla Stanisława Augusta Poniatowskiego, który wstał z tronu i z podwyższenia ogląda wydarzenie, obok głowa Hugona Kołłataja; „Króla nudzi ta wrzawa i Kołłatajowi, który go wstrzymać usiłuje, pokazuje zegarek. Królowi pilno – może obiad, może jaka piękność go czeka”. W rzeczywistości króla i Kołłataja nie było wówczas na Sejmie. Powyżej, w łoży, częściowo osłoniętej kotarą, pozostająca w cieniu niesympatyczna twarz ambasadora rosyjskiego Nikołaja Repnina. Otaczają go upudrowane i wystrojone damy: Izabela Czartoryska oraz Izabela Lubomirska. Nad postaciami zgromadzonymi w sali góruje wiszący na ścianie obraz przedstawiający carycę Katarzynę II. To kolejne fikcyjne elementy wprowadzone celowo symbolicznie przez Matejkę. Obraz Katarzyny II nigdy nie był umieszczony na sali sejmowej, a ambasadora Repnina nie było już wówczas w Warszawie. Na lewo od portretu carycy postać ubranego w ciemny strój chłopca z wyciągniętymi w górę r-

Uczestnicy Rajdu OIKOUMENE w Bóbrce

zowniczego w Bóbrce: zwiedzaniem Skansenu z przewodnikiem, wręczeniem medali dla wszystkich uczestników i smacznym posiłkiem w Kanadyjce (tradycyjnie jest nim bigos we wszystkich edycjach Rajdu OIKOUMENE). Trasa Rajdu liczyła 40 km (dla uczestników z Krosna aż 80 km). W Rajdzie wzięło udział 29 osób i każdy

otrzymał okolicznościową chustę i plaketkę. Wielkie podziękowanie dla Gminy Dukla, która współfinansowała Rajd jako zadanie publiczne z dziedziny kultury.

red

koma, trzymającymi szablę i konfederatkę. To zapowiedź przyszłej walki o odzyskanie niepodległości Polski. Poniżej postać posła Samuela Korsaka, który należał do nie-licznego grona protestujących. Ten młody mężczyzna o szczupłej twarzy z wąsikami jest postacią Matejki. Do swoich zbiorów zakupił obraz cesarz Franciszek Józef I. W 1918 roku rząd Rzeczypospolitej odkupił płótno, przekazując je do zbiorów Zamku Królewskiego w Warszawie, gdzie eksponowane jest współcześnie.

W ten dramatyczny sposób poseł Rejtan próbował uniemożliwić złożenie podpisu przez niektórych posłów pod aktem konfederacji sejmowej. Demonstracja ta, z zawołaniem: „Chyba po moim trupie!”, miała uniemożliwić przejście sygnatariuszom rozbioru do Sali Senatorskiej Sejmu. Poseł ziemi nurskiej, miecznik łukowski Jacek Jezierski zawołał: „Ja pierwszy” i przestąpił nad leżącym. Podobnie uczynili pozostali posłowie. Rejtan po 36 godzinach, wyczerpany fizycznie i nerwowo oraz bez jedzenia, opuścił salę sejmową. Na zakończenie obrad sejmku rozbiorowego, w kwietniu 1775 roku, grupa posłów przedstawiła manifest o nieważności wszystkich, od 1773 do 1775 roku, obrad związku czyli konfederacji sejmowej. Stało się to wbrew prawu – jak głoszone, które nakazywało

ogłosić już na sejmikach przedsejmowych, że sejm będzie skonfederowany.

Gdy sejm polski uchwalił zgodę na podział Rzeczypospolitej i gdy układ z Austrią został podpisany i ratyfikowany w Warszawie, wówczas wyznaczono w Wiedniu na 29 grudnia 1773 roku termin do złożenia hołdu (hommagium) przez ludność zajętego przez Austrię obszaru Rzeczypospolitej. W tym dniu we wszystkich wsiach składali przysięgę wierności włóścianie, po miastach mieszczanie, a we Lwowie, prócz mieszczan, także za duchowieństwo - biskupi i za szlachtę posesjonatów z całego kraju, wybrani z każdego powiatu delegaci. W ten sposób nowe rządy zaborcze zostały formalnie wprowadzone w Galicji. Pociągnęło to za sobą zmianę niemal wszystkich instytucji i urządzeń wewnętrznych w całym nowym zajęтым kraju. Ogłoszono, że wszystkie dobra koronne przechodzą na własność nowego rządu jako dobra kameralne ustają dotychczasowe urzędy: wojewodów, kasztelanów, starostów itp. We Lwowie natomiast wprowadzono rząd krajowy, czyli tzw. gubernium, a na prowincji podległe mu urzędy obwodowe. Tych obwodów zatwierdzono 18 i tak zostało (z małymi zmianami) aż do roku 1848.

ciąg dalszy na str. 22►

Gminny Przegląd Piosenki, Poezji i Plastyki Religijnej

3 czerwca 2022 roku, w sali kinowo – teatralnej Ośrodka Kultury w Dukli odbył się XXIX Gminny Przegląd Piosenki, Poezji i Plastyki Religijnej. Specjaliści w danej dziedzinie sztuki po długich obradach postanowili nagrodzić i wyróżnić następujące osoby:

Kat. I (Przedszkole) Piosenka:

Liwia Mucha (Indywidualnie)
Zuzanna Fornal (Przedszkole Dukla)

Wiersz:

Zofia Zima (Łęki Dukielskie), Bartosz Jaracz (Głojsce), Rafał Marczyński (Dukla), Julia Moskal (Głojsce), Zofia Zima (Łęki Dukielskie), Liliana Błądek (Iwla)

Kat. II (klasy I-III)

1. miejsce – Michalina Słabniak, Gabriela Faustus (OK. Dukla)

Wiersz:

1. miejsce – Julia Sypień (Łęki Dukielskie)
2. miejsce – Mateusz Dziedzic (Łęki Dukielskie)
3. miejsce – Adrian Marczyński (Dukla)

Wyróżnienie – Kinga Głód (Łęki Dukielskie), Nikola Kręzątek (Łęki Dukielskie), Szymon Karaś (Łęki Dukielskie)

Kat. III (klasy IV – VI) Piosenka:

1. miejsce – Gabriela Albrycht (Równe)
2. miejsce – Lena Fornal (Iwla)
3. miejsce – Hanna Sobolewska (Iwla)

Wyróżnienie: Lena Dembiczak (Dukla, Oliwier Przybyłowski (Tylawa)

Wiersz:

1. miejsce – Paulina Długosz (Łęki Dukielskie)
2. miejsce – Maja Brekierz (Dukla)
3. miejsce – Martyna Świątek (Łęki Dukielskie)

Wyróżnienie: Amelia Kucharska (Dukla), Antonina Konieczko

Kat. IV (klasy VII-VIII) Piosenka:

1. miejsce – Amelia Misiewicz
2. miejsce – Zofia Baran (Dukla)
3. miejsce – Marcelina Albrycht (Równe)

Wyróżnienie – Zofia Sobolewska (Iwla)

Wiersz:

1. miejsce – Emilia Poradyło (Łęki Dukielskie)
2. miejsce – Klaudia Mikołajczyk (Iwla), Gabriela Mikołajczyk (Iwla)
3. miejsce – Joanna Czaja (Łęki Dukielskie)

Wyróżnienie – Anna Cygler (Iwla)

Kat. V (Szkoły i dorośli)

1. miejsce – Sara Woźniak (Iwla)
2. miejsce – Oliwia Bobula (Dukla)

Kat. VI (Zespoły)

1. miejsce – Zespół „Szalone Nutki” – (OK Dukla)
2. miejsce – Chór „Cantabile” (Równe)
3. miejsce – Zespół Łęki Dukielskie

Wyniki Gminnego konkursu plastycznego - Plastyka religijna 2022

Wyniki Gminnego konkursu plastycznego „Widziane moimi oczami ...-Św. Jan Paweł II pielgrzym” 2022

Komisja w składzie Krystyna Boczar-Różewicz i Aleksandra Żółkoś nagrodziła poszczególnych kategoriach:

Kat. I, (klasy I-II)

1. miejsce Gabriela Haniebnik – Wietrzno, Karol Jastrzębski – Równe
2. miejsce Tomasz Szwał – Iwla
3. miejsce Agata Kłap – Równe

Wyróżnienie Jakub Durał – Iwla, Kinga Pietruś – Łęki Dukielskie

Kat. II, (klasy IV-VI)

1. miejsce Lena Fornal – Iwla, Michał Orlof – Tylawa
2. miejsce Lena Dembiczk – Dukla
3. miejsce Blanka Belczyk – Dukla

Wyróżnienie Antoni Kandefer – Łęki Dukielskie, Magdalena Opałka – Dukla, Gabriela Czekaj – Wietrzno, Kamila Dudzik – Łęki Dukielskie

Zasłużony dla Kultury Polskiej z gminy Dukla

20 czerwca br. w Rymanowie odbył się Dzień Działacza Kultury zorganizowany przez Starostwo Powiatowe w Krośnie, by nagrodzić ludzi działających w sferze kultury. W gronie nagrodzonych znalazła się **Krystyna Boczar – Różewicz**, która otrzymała honorową odznakę „Zasłużony dla Kultury Polskiej” nadawaną przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Odznakę „Zasłużony dla Kultury Polskiej”, nadaje się osobom wyróżniającym się w tworzeniu, upowszechnianiu i ochronie kultury. Odznakę nadaje minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego z własnej inicjatywy albo na wniosek. Odznaka została ustanowiona 11 sierpnia 1969 roku, w III Rzeczypospolitej przyznawana była na początku w oparciu o ustawę z 25 października 1991 roku, która była kilkakrotnie nowelizowana, ostatnia nowelizacja z 17 czerwca 2005 roku weszła w życie 2 sierpnia 2005 roku.

Krystyna Boczar - Różewicz pracuje ponad 20 lat w dukielskim samorządzie. Na rzecz propagowania kultury, sztuki i ochrony dziedzictwa kulturowego działa

Kat. III, (klasy VII-VIII)

1. miejsce Martyna Kołacz – Wietrzno
2. miejsce Julia Bryś – Łęki Dukielskie
3. miejsce Patryk Strojny – Iwla

Wyróżnienie Maja Kucza – Równe, Anna Cygler – Iwla, Gabriela Mikołajczyk – Iwla

Kat. IV (szkoły średnie i dorośli)

1. miejsce Roman Krok – ŚDS Cergowa, op. Aleksandra Chowaniec
2. miejsce Antoni Czepiga – ŚDS Cergowa, op. K. Krowicki

Wyróżnienie Anna Magdziak – ŚDS Cergowa, op. K. Krowicki, Monika Jakiela – ŚDS Cergowa, op. K. Krowicki, Adam Mastej – ŚDS Cergowa, op. Kamil Krowicki

Laureatom gratulujemy!

Anna Lenkiewicz

Fot. str.13

nie tylko na gruncie zawodowym, ale również społecznym. Jest autorką licznych publikacji i projektów, które przyczyniły się do ożywienia życia kulturalnego w gminie Dukla. Dzięki jej determinacji i wytrwałości, a przede wszystkim ciężkiej pracy powstały pierwsze na dukielszczyźnie Targi Rzemiosła i Rękodzieła Artystycznego, 17 kolejnych tomów Biblioteki Dukielskiej czyli serii cyklicznych wydawnictw książkowych historycznych, artystycznych i kulturalnych poświęconych dukielszczyźnie. Jest inicjatorką współpracy z kołami gospodyń wiejskich oraz organizacji warsztatów z zachowania tradycji Świąt Bożego Narodzenia i Wielkanocy (kołędowanie, ozdoby świąteczne, tradycyjne potrawy świąteczne) z dziećmi i młodzieżą w całej gminie Dukla i dziedzictwa kulturowego: warsztaty promujące ginące zawody: wikliniarstwo, sto-

larstwo, kowalstwo artystyczne, tkactwo, hafciarstwo, plecionkarstwo.

Od stycznia 2003 roku jest redaktorem naczelnym Dukielskiego Przeglądu Samorządowego, który zmienił nazwę w 2009 roku na Dukla.pl/DPS, miesięcznika na łamach którego publikowane są m.in. artykuły poświęcone historii dukielszczyzny, jej różnorodności kulturowej, etnograficznej, bogactwu kulinarnemu. Była pomysłodawcą cyklu wywiadów „My z Podkarpacia”, artykułów „Dukla wczoraj i dziś” „Miejsca pamięci narodowej w gminie Dukla”, Kącik kulinarny. Od 1999 roku działa w Stowarzyszeniu Inicjatyw Kulturalno-Ekologicznych „Animare”, które zrzesza animatorów kultury, artystów amatorów i instruktorów rękodzieła artystycznego zamieszkałych na terenie gminy Dukla. Dzięki jej zaangażowaniu w działalność stowarzyszenia zrealizowane zostały projekty propagujące regionalne dziedzictwo kulturowe. Jest członkiem Lokalnej Organizacji Turystycznej „Beskid Niski”, Stowarzyszenia Turystycznego „Beskid Dukielski” i przewodniczącą Rady w Lokalnej Grupie Działania „Kraina Nafty”.

Bpudło
Fot. str. 15

1. miejsce dla zespołu „Szalone Nutki”

Podczas XXIX Gminnego Przeglądu Piosenki Religijnej, który odbył się 3 czerwca br. zespół „Szalone Nutki” działający przy Ośrodku Kultury w dukli zdobył 1. miejsce.

Gratulacje dla młodych artystów!

Już teraz zapraszamy do zapisów na powakacyjny semestr lekcji nauki gry na instrumentach oraz ewentualnego dołączenia do Zespołu.

Artur Szajna

Po raz XXI śpiewali dla Jana Pawła II i św. Jana z Dukli

XXI Przegląd Chórów Kościelnych i Cerkiewnych

12 czerwca br. już po raz 21. poczynawszy od 2000 roku w dukielskim Sanktuarium św. Jana z Dukli zaśpiewały chóry kościelne, po dwuletniej przerwie ze względu na pandemię, również w tym roku w okrojonym składzie bez chórów cerkiewnych.

Przegląd odbył się w ćwierć wieku po pobycie na dukielskiej ziemi obecnie już Świętego Jana Pawła II. Przybyłych na koncert słuchaczy: kapłanów, parlamentarzystów, samorządowców gminnych, powiatowych i wojewódzkich przywitała prowadząca koncert Ewa Bukowiecka ze Starostwa Powiatowego w Krośnie.

W tym roku wystąpiły chóry: chór „Chorus” z Korczyny, którym od 1979 roku kieruje i dyryguje p. Stanisław Szostak, chór „Legato” ze Szczepańcowej, który po raz pierwszy wystąpił

w dukielskim Sanktuarium i który od 2018 roku prowadzi i dyryguje Magdalena Makiel, chór „Koloryt” z Rymanowa, którego dyrygentem jest p. Iwona Tylka. Gościnnie wystąpiły panie z Ukrainy Olga i Iryna, które cudownie zaśpiewały a cappella. Na zakończenie wszystkie chóry i słuchacze zaśpiewali „Barkę” ulubioną pieśń Ojca Świętego Jana Pawła II. To była uczta duchowa dla słuchaczy.

Organizatorem muzycznego spotkania byli: Starostwo Powiatowe w Krośnie, Gmina Dukla, Ośrodek Kultury w Dukli oraz Klasztor OO. Bernardynów w Dukli.

Krystyna Boczar-Różewicz

Fot. str. 13

Piknik Rodzinny w Głojskach

Wirtualny spacer „Po Dukli” cieszył się dużym powodzeniem

Lekcja z wiedzy o społeczeństwie

w Urzędzie Miejskim w Dukli

W piątek 10 czerwca br. w Urzędzie Miejskim w Dukli uczniowie I klasy Liceum Ogólnokształcącego spotkali się w ramach lekcji z wiedzy o społeczeństwie z zastępcą burmistrza Dukli Łukaszem Pirogiem. Burmistrz opowiedział im o zadaniach Rady Miejskiej w Dukli - organu uchwałodawczego, jak również o zadaniach burmistrza - organu wykonawczego gminy, który do realizacji zadań i uchwał Rady Miejskiej ma organ administracyjny, którym jest urząd. Uczniowie spotkali się z burmistrzem Andrzejem Bytnarem. Odwiedzili także Urząd Stanu Cywilnego i Ewidencję Ludności. Tam dowiedzieli się od strony praktycznej, jakie zadania są tam wykonywane.

kbr, fot. str. 13

W niedzielę 5 czerwca br. odbył się Piknik Rodzinny w Głojskach zorganizowany przez Szkołę Podstawową wraz z Radą Rodziców w Głojskach. Zaproszonych gości i wszystkich rodziców z dziećmi, którzy przybyli na piknik przywitała dyrektor szkoły Elżbieta Knap. W pikniku uczestniczył zastępca Burmistrza Dukli Łukasz Piróg i radna Rady Miejskiej w Dukli z Głojsk Ewa Dubiel.

Piknik rozpoczął się bardzo bogatym programem artystycznym przygotowanym przez przedszkolaków i uczniów. Były inscenizacje i śpiew z podkładem muzycznym, również na żywo. Oferta pikniku była bardzo bogata, można było zakupić różne posiłki, ciasta, napoje, soki owocowo-warzywne, wirtualnie pospacerować ścieżką historyczno-przyrodniczą „Po Dukli”, a także pojeździć na zjeździe dmuchanej. Dużym powodzeniem cieszyła się loteria fantowa, tym bardziej że wszystkie podpisane losy uczestniczyły później w losowaniu nagród dodatkowych i nagrody głównej.

Pogoda jak zwykle na pikniku w Głojskach dopisała, zatem była to wyjątkowa okazja do dobrego spędzenia wolnego czasu z dziećmi i najbliższymi. A wszystko to dzięki hojności sponsorów, za co Dyrektor Szkoły i cała społeczność Głojsk bardzo serdecznie dziękują.

Krystyna Boczar-Różewicz

Fot. str. 14

Po raz XXI śpiewali dla św. Jana Pawła II i św. Jana z Dukli

Jako pierwszy wystąpił chór „Chorus” z Korczyny pod batutą Stanisława Szostaka

Chór „Legato” ze Szczepańcowej wystąpił w dukielskiej świątyni po raz pierwszy

Fot. kbr

Gościnnie wystąpiły Olga i Iryna z Ukrainy

Pamiątkowe zdjęcie organizatorów z dyrygentami i gośćmi z Ukrainy

Lekcja wiedzy o społeczeństwie

Licealiści z burmistrzami

Fot. [arch. LO Dukla]

Głosowanie nad udzieleniem wotum zaufania i absolutorium

Fot. bp

Pierwszy rozbiór Polski - zajęcie Galicji

Jan Matejko 1866
Rejtan – upadek Polski

Alegoria rozbiorów Polski

Piknik rodzinny w Głojskach

Piknik otworzyła dyr Szkoły Podstawowej w Głojskach Elżbieta Knap

Głos zabrał zastępca burmistrza Dukli Łukasz Piróg

Występy artystyczne uczniów uświetniły piknik

KGW z Głojsk przygotowało pyszne potrawy

Fot. Krystyna Boczar-Różewicz

Wmurowanie kamienia węgielnego pod budowę hali sportowej w Tylawie

Zastępca burmistrza Dukli Łukasz Piróg zabrał głos podczas uroczystości w SP w Tylawie

Program artystyczny przygotowali nauczyciele z uczniami

Dyrektor Szkoły Podstawowej w Tylawie Aleksander Kosior wkłada akt erekcyjny do zabezpieczającej tuby

Uroczystość wmurowania „kamienia węgielnego” - radny Rady Miejskiej w Dukli Bohdan Goczał na pierwszym planie

Fot. bp

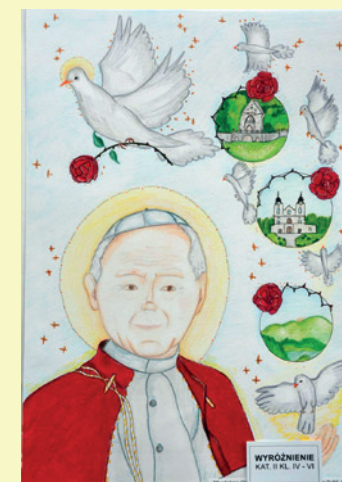
Gminny Przegląd Piosenki, Poezji i Plastyki religijnej

Najmłodszy laureaci z p. dyr Ośrodka Kultury Małgorzatą Walaszczyk-Faryj

Laureaci konkursu piosenki z dyr OK w Dukli Małgorzatą Walaszczyk-Faryj i członkami jury

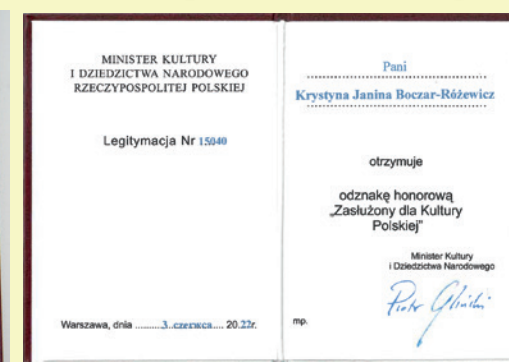
Wyróżnienie, kat II - Magdalena Opalka

Wyróżnienie, kat IV - Anna Magdziak

Fot. [arch. OK w Dukli]

Medal Zasłużony dla Kultury Polskiej

Medal z legitymacją imienną

Św. Jan Paweł II naszym dziedzictwem

„Na zawsze razem”

Uroczystość rozdania nagród konkursowych odbyła się w Muzeum Historycznym - Pałac w Dukli

Olga Lalić-Krowicka z laureatami konkursu poezji

Fot. A. Chłopecka

ODPUST

ku czci Św. Jana z Dukli

PUSZCZA św. Jana z Dukli
- Sobota 9 lipca 2022 roku
09:00 - Msza św. i Droga Krzyżowa
12:00 - **SUMA ODPUSTOWA**
z poświęceniem dzwonnicy i dzwonów
i procesją z relikwiami św. Jana z Dukli
do Klasztoru OO. Bernardynów w Dukli

SANKTUARIUM św. Jana z Dukli
przy Klasztorze OO. Bernardynów w Dukli
- Niedziela 10 lipca 2022 roku
7:00 - Msza św.
9:00 - Msza św.
11:00 - **SUMA ODPUSTOWA**
15:00 - Msza św.
18:00 - Msza św.

ZŁOTA STUDZIENKA na Cergowej
- Niedziela 17 lipca 2022 roku
15:00 - **SUMA ODPUSTOWA**
i błogosławieństwo dzieci

ZAPRASZAJĄ OO. BERNARDYNI Z DUKLI

XVI Młodzieżowe Zawody w Wędkarstwie Sławkowym

Uczestnicy zawodów wędkarskich

Fot. Jarosław Bąk

Uroczystości WOP i SG w Barwinku

Burmistrz Dukli Andrzej Bytnar i sołtys Barwinka Józef Magnuszewski składają kwiaty pod pomnikiem upamiętniającym żołnierzy WOP oraz funkcjonariuszy SG

Złożono kwiaty i zapalono znicze, na grobie pp. Jaworskich

Fot. Barbara Pudło

XVI Młodzieżowe Zawody w Wędkarstwie Sławkowym

Po rocznej przerwie spowodowanej pandemią COVID-19 młodzież szkolna z terenu gminy Dukla ponownie rywalizowała w zawodach w wędkarstwie sławkowym zorganizowanych z okazji Dnia Dziecka przez koło PZW „Pstrąg” w Dukli. Zawody zostały rozegrane na łowisku „Kamieniec” w Trzcianie. W tym roku współorganizatorem był Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji w Dukli oraz Szkoła Podstawowa w Dukli.

W zawodach rozegranych w sobotę 4 czerwca rywalizowało 19 młodych wędkarzy. Złowiono 124 ryby.

Klasyfikacja zawodów:

- 1 miejsce – Stanisław Szopa (1820 pkt.)
- 2 miejsce – Fryderyk Aszlar (1093 pkt.)
- 3 miejsce – Kacper Wróbel (907 pkt.)
- 4 miejsce – Marek Majka (606 pkt.)
- 5 miejsce – Michał Szafarz (505 pkt.)
- 6 miejsce – Paweł Uliasz (324 pkt.)

Pozostali uczestnicy zawodów:
Antoni Ziemba, Jakub Wysowski, Paweł Szczepanik, Kacper Kisiołek, Jakub

Dubiel, Adam Potyra, Jan Jakubus, Antoni Jakubus, Henryk Gazda, Jakub Kucharski, Karol Szczurek, Michał Kostyra, Maciej Grałek.

Za trzy pierwsze miejsca, prezes koła Jarosław Bąk wręczył puchary i nagrody. Pozostali uczestnicy otrzymali pamiątkowe dyplomy oraz okolicznościowe woreczki z gadżetami wędkarskimi.

Wręczono również nagrody za:

- najwięcej złowionych ryb – Kacper Wróbel (47 sztuk.)
- największą wyholowaną rybę – Michał Szafarz (wzdrga 31 cm)

Stanisław Szopa

- dla najmłodszego uczestnika zawodów – Antoni Jakubus (5 lat)

Dziękujemy firmom i instytucjom, które wsparły nas w zorganizowaniu zawodów oraz ufundowaniu pucharów, nagród i gadżetów. Dziękujemy: MOSiR Dukla, Nadleśnictwu Dukla, Szkole Podstawowej w Dukli, Gminie Dukla, firmom: Dragon, Stil, McKarp, Meus, Traper, Feeder Bait, Fenyx, Stara Wędzarnia – Frysztak.

Jarosław Bąk

Fot. str. 16

Ostania kolejka Podkarpackiej Ligi Orlika

Chłopcy z rocznika 2011 zakończyli w Pakoszówce rozgrywki w kategorii Orlika Starszego. Gospodarzami spotkania była drużyna AP Sanok. Na zakończenie dukielscy piłkarze pokazali się z bardzo dobrej strony grając skuteczne pojedynki. Od nowego sezonu będziemy rywalizować w kategorii Młodzika Młodszego w systemie 9x9.

Drużynę przez cały sezon reprezentowali:

Michał Chłap, Hubert Aszklar, Krzysztof Rapala, Alan Zimny, Sebastian Zygmunt, Oliwier Szwasz, Szymon Bik, Jakub Turek, Igor Kochanik, Kornel Bobula, Igor Głowacki, Kevin Patla, Kacper Krowicki, Zbigniew Bargiel, Franciszek Marosz, Franciszek Gac, Michał Pelczar

Dziękujemy chłopcom za zaangażowanie i grę w całym sezonie.

Wiktoria Walczak trzecia w Tarnowie

12 czerwca w niedzielę odbyły się zawody o **Puchar Tarnowa** w kolarstwie górskim, w których wzięła udział Wiktoria Walczak. W kategorii Żak 11-12 lat zajęła 3 miejsce. Serdecznie gratulujemy.

Chłopcy z dukielskiej sekcji w kadrze OZPN Krosno

Trójka chłopców trenujących w Mosir Dukla, w ostatnich tygodnia, powołania została do kadry Okręgu Krośnieńskiego i wzięli udział w turniejach Okręgów i Podokręgów.

Igor Głowacki otrzymał powołanie do kadry rocznika 2012 i wzięł udział w turnieju rozegranym w Jarosławiu, zajmując z drużyną drugie miejsce.

Michał Chłap oraz **Szymon Bik** otrzymali powołania w roczniku 2011 i rywalizowali w Tarnobrzegu zajmując ze swoim zespołem czwartą pozycję.

Brawa dla chłopców.

Piotr Drozd

IV Kolejka Podkarpackiej Ligi Orlika

5 czerwca chłopcy z kategorii **U-11** rywalizowali w kolejnej odsłonie **Ligi Orlika Starszego**. Tym razem mecze rozgrywany był na dukielskim stadionie. Gra na dwóch boiskach każdy z każdym, 7×7.

Dziękujemy wszystkim drużynom za przyjazd i sportową rywalizację.

Piotr Drozd

Ogólnopolski Festiwal Sportu z udziałem dukielskich siatkarek

Od 2 do 5 czerwca nasze siatkarki rywalizowały w **Ogólnopolskim Festiwalu Sportu**, a dokładniej w **Mistrzostwach Polski Szkół Podstawowych** w piłce siatkowej dziewcząt. Do Głucholaz, które były gospodarzem turnieju, przyjechali mistrzowie województw, w tym najlepsza drużyna województwa podkarpackiego – SP Dukla, której uczennice są również zawodniczkami sekcji piłki siatkowej działającej przy Miejskim Ośrodku Sport i Rekreacji w Dukli. Pierwszy dzień rywalizacji to eliminacje i rywalizacja w grupach. W tym dniu przegraliśmy kilka spotkań, w tym z późniejszymi triumfatorami SP 87 Kraków czy 3 drużyną turnieju SP Stanisławów Pierwszy. Drugi dzień to już zdecydowanie lepiej grały nasze siatkarki i właśnie tak grającą drużynę chcielibyśmy oglądać zawsze. Ostatecznie zajęliśmy XI miejsce w Polsce !! Świetny wynik, na który zapracowały: Klaudia Bałuta, Ula Jakiela, Magdalena Piróg, Amelka Skrzęta, Michalina Fornal, Karolina Szczepanik, Anita Olszyk, Kamila Jędrzejczak, Inga Gumienny, Lena Gulba.

Oprócz rywalizacji mogliśmy skorzystać z atrakcji, które przygotowali organizatorzy: wycieczki do Czech, mini turnieju łuczniczego, w którym zwyciężyła Kamila Jędrzejczak, sesji w grocie solnej czy dyskoteki. Oczywiście nie mogło zabraknąć spaceru po Głucholazach i zwiedzania tego pięknego miasteczka. Dla wszystkich zawodniczek to ogromny sukces, a także możliwość zbierania cennego doświadczenia przed kolejnymi sportowymi wyzwaniami.

Damian Leśniak

Zwycięstwo na koniec

4 czerwca chłopcy z rocznika 2010 rozegrali ostatnie spotkanie w Krośnińskiej Lidze Młodzika. Na własnym stadionie zegrali z zespołem Jasiołki Jaśliska. Mecz rozpoczął się od szybko strzeloną bramki gości. Mimo niekorzystnego wyniku, sukcesywnie prowadziliśmy grę na połowie przeciwnika, co zaowocowało najpierw wyrównaniem, a następnie sporą przewagą bramkową. Ostatecznie mecz zakończył się wynikiem 10-1.

Po spotkaniu całą drużyną udaliśmy się na pizzę, aby podsumować sezon, który można uznać za udany. Warto dodać, że były to nasze pierwsze ligowe rozgrywki, w którym często przyszło stawić czoło starszym przeciwnikom. Nie mniej jednak z 14 rozegranych spotkań z boiska pokonani schodziliśmy tylko trzy razy.

Przed nami wakacje, trochę odpoczynku i przygotowania do kolejnych rozgrywek.

PRZEŁĘCZ DUKLA – Jasiołka Jaśliska 10-1

BRAMKI: Szopa Stanisław x7, Stec Łukasz x2, Majer Adrian x1

PRZEŁĘCZ DUKLA: Rapała Jacek, Korzec Franciszek, Gratek Maciej, Stec Łukasz, Majer Adrian, Kozubal Jakub, Szopa Stanisław, Jasiński Karol, Gajek Jakub, Kania Oliwier, Korab Florian, Wróbel Kacper, Szafarz Michał, Munia Szymon, Maciejewski Oskar, Kostyra Michał

Piotr Drozd

Finałowy turniej Regionalnej Ligi Mini Piłki Siatkowej

Siatkarki trenujące w MOSiR Dukla nie zwalniają tempa wygrywając kolejne turnieje.

21 czerwca w Jedliczu odbył się finałowy, podsumowujący turniej Regionalnej Ligi Mini Piłki Siatkowej. Po raz kolejny z znakomitej strony pokazały się nasze drużyny. Całą ligę wygrała I drużyna w składzie: Michalina Fornal, Amelka Skrzęta, Klaudia Bałuta, Karolina Szczepanik, Magdalena Piróg i kapitan – Ula Jakiela. Bilans imponujący: 15 meczy-15 zwycięstw, stosunek setów 30:0. Bardzo dobry okazał się ostatni turniej naszej drugiej drużyny. Dziewczyny walczyły wytrwale i w końcowej tabeli zajmują IV miejsce, tuż za podium.

Zespół wystąpił w składzie: Kamila Jędrzejczak, Zosia Sobolewska, Magdalena Opalka, Adrianna Kowalska, Julia Bąk, kapitan – Zuzanna Maślanka oraz grające we wcześniejszych turniejach mając również wpływ na końcowy wynik: Anita Olszyk, Inga Gumienny, Amelia Paszek, Kornelia Bołas.

22 czerwca w Jedliczu odbył się turniej singli dla roczników 2011 i 2012. W młodszej kategorii zwyciężyła Maria Jaskółka. Ala Borowiecka i Gabrysia Szopa w drugiej połowie stawki. W starszej, po kapitalnych zawodach, wygrała Sara Możdżan, a na III miejscu uplanowała się Lena Walaszczyk. Oliwia Gadzała kończy turniej na miejscu VI. Brawa dla wszystkich.

Damian Leśniak

Chłopcy z rocznika 2015 na turnieju o Puchar Tymbarku

Chłopcy z grupy **U-7** zegrali w turnieju **“Z Podwórka na Stadion”** rozgrywanym w **Stalowej Woli** na świetnie przygotowanych obiektach.

Dukielski zespół rywalizował w grupie z SP Wierzbna oraz Czarni Oleszyce. Niestety po rozegraniu solidnych dwóch meczów musieliśmy uznać wyższość rywala i nie udało nam się wyjść z grup. Należy nadmienić, że nasi chłopcy rywalizowali w kategorii U-8 ze starszym rocznikiem.

Mimo braku sukcesu sportowego była to fajna przygoda dla młodych zawodników, mieli bowiem możliwość uczestniczenia w prestiżowym turnieju z super otoczką i mocnymi drużynami. Kolejne dobre doświadczenie dla naszej grupy. Na pewno ten wyjazd na długo zostanie w pamięci.

Kadra:

Dawid Woźniak, Philip Szydło, Antoni Ploszaj, Jakub Miszczak, Marcel Kasprzycki, Szymon Jurczyk.

Daniel Ożga

Dukielskie siatkarki w Ogólnopolskim Turnieju Mini Piłki Siatkowej

30 zespołów z 15 klubów wzięło udział w Ogólnopolskim Turnieju Mini Piłki Siatkowej o Puchar Małgorzaty Glinki w kategorii 2ki, który odbył się 21 maja w Tarnowie. W zawodach wystąpiły 2 drużyny siatkarskie z Dukli. Nasze zawodniczki uplasowały się w środku stawki zajmując miejsca 14 (Iga Krowicka, Hania Drozd) i miejsce 15 (Amelia Kucharska, Amelia Maślanka).

W sobotę odbyła się rywalizacja w 2kach a niedziela to czas na turniej 3ek. Miejsce to samo – Tarnów. Turniej ten sam – Ogólnopolski Turniej o Puchar Małgorzaty Glinki. Zawody miały “szlifować” formę przed finałami Kinder. Nasze siatkarki spisały się na “5”. W gronie 24 zespołów zajęliśmy 5 miejsce. Dziewczyny rozegrały dobre zawody, a rywalizacja z mocnymi drużynami z Tarnowa, Wieliczki, Nowego Sącza, Oświęcimia, Krosna czy Staniątek pozytywnie wpłynie na zespół, który wystąpił w składzie: Anita Olszyk, Kamila Jędrzejczak, Inga Gumienny i Karolina Szczepanik.

Damian Leśniak

Nasze siatkarki z awansem na Mistrzostwa Polski

W rozegranym na hali MOSiR Dukla Finale Wojewódzkim Rozgrywek Szkolnych zwyciężyła – Szkoła Podstawowa w Dukli, dzięki czemu stała się najlepszą szkołą na Podkarpaciu w mini piłce siatkowej dziewcząt. Wszystkie zawodniczki na co dzień trenują w sekcji MOSiR Dukla. Przez każdy etap rozgrywek przeszły jak “burza”. Zwycięstwo w meczu półfinałowym z SP Piwoda 2-1. Zwycięstwo w wielkim finale z SP nr 15 z Przemyśla.

Skład zespołu: Ula Jakiela, Amelka Skrzęta, Klaudia Bałuta, Magdalena Piróg, Michalina Fornal, Karolina Szczepanik, Anita Olszyk, Kamila Jędrzejczak, Inga Gumienny i Lena Gulba.

Damian Leśniak

Najlepsze siatkarki rocznika 2010 w województwie

W finale wojewódzkim rozgrywek **Kinder+sport** z kapitalnie zaprezentowały się młode siatkarki z Dukli: **Anita Olszyk, Kamila Jędrzejczak, Karolina Szczepanik oraz Zuzanna Maślanka**, które zwyciężyły we wszystkich swoich rozegranych pojedynkach. Mistrzostwo zapewnia start w Ogólnopolskim Turnieju Finałowym, który ponownie zostanie rozegrany w Gliwicach.

Niestety mniej szczęścia miały pozostałe nasze drużyny. Porażka po dobrym spotkaniu w półfinale w kategorii 4ki i ostatecznie miejsce 4. W kategorii 2ki oba nasze zespoły przegrały na etapie ćwierćfinałów.

Damian Leśniak

„Na zawsze razem”

Jubileusz 25. lecia wizyty Jana Pawła II

Z okazji jubileuszu 25.lecia wizyty papieża Jana Pawła II w Dukli, nauczycielki SP w Dukli Józefa Winnicka- Sawczuk i Paulina Domaradzka wraz ze swoją klasą zrealizowały cykl działań, w które włączyły się gmina Dukla i gmina Jaśliska. W ramach obchodów rocznicowych zorganizowany został Międzygminny Konkurs Plastyczny i Międzygminny Konkurs Poetycki pod hasłem „Na zawsze razem”, występ artystyczny podczas głównych uroczystości przy Sanktuarium św. Jana z Dukli, akademia okolicznościowa w Szkole Podstawowej w Dukli. Organizowane konkursy adresowane były do dzieci, młodzieży i dorosłych z gminy Dukla i gminy Jaśliska. Ich celem było propagowanie i pogłębianie wiedzy o św. Janie Pawle II, pobudzenie wyobraźni i kreatywności literackiej uczniów, inspirowanie dzieci oraz dorosłych do aktywności twórczej poprzez tworzenie własnych utworów, rozwijanie zdolności literackich, poetyckich, plastycznych kształtowanie właściwych relacji i postaw międzypokoleniowych, oraz zainteresowanie historią naszego regionu.

Do oceny prac powołana była komisja konkursowa. W Międzygminnym Konkursie Poetyckim skład był następujący: Maria Łukaszewska- Przewodnicząca Komisji, Olga Lalić-Krowicka, Anna Zborowska-Kołacz, Anita Kosztyla, Bogusława Możdżan, Justyna Kostycz i Anna Stanisław.

„Jan Paweł II na dukielskiej ziemi”

Papież Jan Paweł II jest teraz Święty,
W mych myślach zawsze uśmiechnięty.
Jan Paweł II papież nasz kochany
Litanię do niego co dzień odmawiamy.

Kiedyś odwiedził miasteczko Duklę
Wszyscy na niego wtedy czekali
I piękne pieśni dla niego śpiewali,
I słów jego każdy słuchał,
A w wielu sercach nastała skrucha.

Więc w Dukli chyba wie każdy,
jak papież jest dla nas ważny.
I bardzo go kochamy
pamiętamy i wspominamy.

Pod pomnik papieża chodzimy
W rocznicę znicze palimy,
W zadumie się modlimy,
O łaski dla bliskich prosimy.

Papieża dzisiaj wśród nas już nie ma
On na nas czeka u bram nieba.
Wszystkich otacza miłością i troską
Całą ojczyznę, swój kraj zwany Polską!

Natalia Cieśla kl. II

Na konkurs wpłynęło 21 utworów, które zostały szczegółowo przeanalizowane i ocenione według systemu punktowego w skali od 1 do 10.

Wyniki konkursu poetyckiego:

Kategoria klasy 1-3
I miejsce – Zofia Potyra kl. 2 SP Dukla, Natalia Cieśla kl. 2 SP Dukla

Kategoria klasy 4-8
I miejsce - Marta Bania kl.8 SP Łęki Dukielskie, Tomasz Madej SP Jaśliska, Małgorzata Belcik kl. 8 SP Dukla

II miejsce- Julita Kołacz kl. 8 SP Łęki Dukielskie, Paulina Długosz kl. 4 SP Łęki Dukielskie, Alan Kozubal kl. 4 SP Dukla

DZIĘKCZYNIENIE

Co się dzisiaj w Dukli dzieje?
O jak gwarno i niebo się śmieje!
A no tak, już wiem dlaczego –
Wszyscy chwalą Boga Najwyższego!

Bo to tutaj ćwierć wiek temu
Przybył Gość JAN PAWEŁ II
by Janowi naszemu dać nowy tytuł
za wszelkie Jego zasługi.

Bo nasz Rodak u Boga w niebie ma możliwości wiele,
Wyprasza łaski temu, kto z ufnością przybywa do Dukli,
Aby prosić, dziękować, przedstawiać swe smutki.

A Jan przez ręce Maryi zanosí je Bogu,
a TEN w swej nieskończonej dobroci
zdrowia udziela, błogosławi temu, kto z pokorą prosi.

Wszyscy dziś się szczerze radują
i za ten dar wielki dziękują,
że mamy Świętego Jana Duklana,
który wraz ze Świętym już Janem Pawłem II
U Boga za nami się wstawia!

Zosia Potyra kl.IIb

Pod górą Cergowską

*Pod górą Cergowską, dzieją się wciąż dziwy,
tak było tu od zawsze, a to cud jest prawdziwy.
Bo jak inaczej nazwać , te łaski i radości,
co wszyscy przeżywali, przyjmując wielkich gości.*

*Tak szybko to minęło, ćwierćwiecze obchodzimy,
gdy w progach Dukielszczyzny pojawił się „Gość Miły”.
To Karol Wojtyła, już nie Lolek, lecz Jan Paweł II,
by wynieść do świętości naszego rodaka Jana Duklana.*

*Na zawsze razem z nami zostaleś Ojcze święty,
lecz prośbę wielką mamy – tam z nieba wysokiego,
błogosław naszej Ziemi – my ufamy Tobie i szczerze Ci wierzymy.*

Bronisława Mamczarz

III miejsce- Magdalena Kowalewska kl. 7 , Julia Jasłowska kl. 7, Igor Głód kl. 7

Kategoria dorośli:
I miejsce – Ursyna – dwa utwory, Janina Bałon – Gminny Klub Seniora w Dukli, Bronisława Mamczarz

Do oceny prac w Międzygminnym Konkursie Plastycznym „Na zawsze razem” powołana została komisja w składzie Maria Fornal- przewodnicząca, Renata Zima, Krystyna Boczar- Rózewicz, Justyna Kostycz, Marek Sawczuk. Komisja oceniła prace według przyjętego regulaminu.

W konkursie wzięli udział uczniowie i podopieczni ze Szkół Podstawowych w Jaśliskach, w Dukli, w Równem, w Głojskach, w Łękach Dukielskich, w Jasionce, w Wietrznie, Środowiskowego Dom Samopomocy w Cergowej, Gminnego Klub Seniora w Dukli, osoby indywidualne. Do konkursu plastycznego wpłynęło 94 prace wykonane na formacie A3, techniką dowolną. Prace zostały wyeksponowane w Muzeum Historycznym –Pałac w Dukli.

Wyniki konkursu plastycznego:

Kategoria klasy 1-3
I miejsce - Jan Czerwień SP Dukla, Szymon Faber SP Równe, Wiktoria Łątka SP Jaśliska

II miejsce – Anna Drozd SP Jasionka, Oliwia Milan SP Dukla, Zofia Bielańska SP Równe

III miejsce – Kacper Krowicki SP Dukla, Kacper Kuchta SP Jaśliska, Zuzanna Zajdel Jasionka, Kamil Borek SP Dukla, Karol Fornal SP Dukla

Kategoria klasy 4-8
I miejsce – Łątka Oliwia SP Jaśliska, Igor Helon SP Dukla, Patrycja Smoleń SP Jaśliska, Amelia Rapała SP Dukla, Lena Gac SP Łęki Dukielskie, Martyna Wilczek SP Dukla,– Gabriela Albrycht SP Równe, Wojciech Torba SP Jasionka, Dagmara Woźniak SP Głojsce, Olivier Guzik SP Łęki Dukielskie, Zuzanna Czeka SP Dukla,

Kategoria – młodzież i dorośli:
I miejsce –Janina Bałon - Gminny Klub Seniora w Dukli, Anna Ciura – Gminny Klub Seniora w Dukli, Anna Magdziak – ŚDS Cergowa

II miejsce –Wiesław Książkiewicz ŚDS Cergowa

III miejsce –Iwona Kozak ŚDS Cergowa

„Święty Jan Paweł II naszym dziedzictwem”

obchody 25-lecia pobytu św. Jana Pawła II w Krośnie

Muzeum Historyczne –Pałac w Dukli zaangażowało się organizację obchodów rocznicy pobytu Jana Pawła II w Dukli i w Krośnie. Wydarzenie nazwane „Święty Jan Paweł II naszym dziedzictwem” odbyło się w dniach 10-12 czerwca 2022 r. i zostało zorganizowane przez Papieskie Centrum Turystyczno- Pielgrzymkowe (działające przy Parafii pw. św. Piotra Ap. i św. Jana z Dukli w Krośnie) wraz z dukielskim Muzeum we współpracy z Narodowym Centrum Kultury. Całość obchodów odbyła się w Sanktuarium św. Jana Pawła II.

Wstępem do obchodów jubileuszu pobytu w Krośnie Papieża św. Jana Pawła II i kanonizacji św. Jana z Dukli była wystawa poświęcona naszemu Wielkiemu Rodakowi, która miała miejsce w dniach 6-9 czerwca 2022 r. w Sanktuarium św. Jana Pawła II w Krośnie.

Kolejną odsłoną wydarzenia był Festiwal Pieśni Patriotycznych i Religijnych ku czci św. Jana Pawła II. Występy wszystkich zespołów i solistów zostały nagrodzone. Podczas festiwalu można było skorzystać z wielu atrakcji przygotowanych przez Papieskie Centrum Turystyczno-Pielgrzymkowe. Oczywiście nie mogło zabraknąć tradycyjnej kremówki papieskiej.

Trzecim punktem wydarzenia było „Międzynarodowe Sympozjum poświęcone Świętemu Janowi Pawłowi II”. Otwarcia sympozjum dokonał ks. Jan

Bielec - proboszcz parafii św. Piotra Apostoła i św. Jana z Dukli w Krośnie, który przywitał zaproszonych gości i wszystkich zgromadzonych uczestników. Słowo okolicznościowe ze strony władz wygłosił Poseł na Sejm RP Piotr Babinetz. Referat wprowadzający do tematyki sympozjum pt. „Św. Jan Paweł II a Europa Środkowo -Wschodnia” przedstawił ks. dr Marcin Kapłon. Następnie odbył się panel: „Wpływ osoby św. Jana Pawła II i Jego nauczania na narody (percepcja, żywotność, aktualność, potrzeba sięgania do myśli św. Jana Pawła II)” którego moderatorem był ks. dr hab. Waldemar Janiga. Uczestnicy wysłuchali referatów wygłoszonych przez znane Osobistości związane z Kościołem i środowiskiem naukowym Europy Środkowo-Wschodniej. Punktem centralnym obchodów jubileuszu była uroczysta Msza Święta pod przewodnictwem Metropolity Przemyskiego ks. abpa Adama Szala z udziałem m.in. Metropolity Lwowskiego ks. abpa Mieczysława Mokrzyckiego.

Ostatnią częścią wydarzenia był „Koncert ku czci Św. Jana Pawła II”. Koncert poświęcony pamięci Papieża Polaka zagrał pochodzący z Łodzi zespół „Mocni w Duchu”. Zespół nie tylko koncertuje, ale także głosi konferencje zarówno na terytorium Polski jak i w Europie i na świecie.

Waldemar Póchłopek, Mateusz Such
Fot. str. 15

Nagroda specjalna:
Janusz Puchalik Jaśliska

Uroczyste ogłoszenie wyników konkursów miało miejsce 10 czerwca 2022 roku w Muzeum Historycznym- Pałac w Dukli.

Józefa Winnicka-Sawczuk
Paulina Domaradzka
Fot. str. 15

Pierwszy rozbiór Polski - zajęcie Galicji cz. 3

► *dokończenie ze str. 9*

Cesarz Józef II bardzo był zainteresowany poznaniem nowego kraju, który w 1772 roku przyłączony został do Austrii i dlatego w następnym roku postanowił odbyć podróż do Galicji. 6 maja 1773 roku, bez powiadomienia matki cesarzowej, wyruszył do Banatu i Siedmiogrodu i dopiero w trakcie podróży zawiadomił ją o ostatecznym celu wyjazdu. Sam wjazd do Galicji odbył się końcem lipca 1773 roku poprzez Koszyce (Kassa) i Humenné (Homonna) i dalej przez Karpaty do Leska, Sanoka, Brzozowa, Dynowa, Dubiecka, Jarosławia, Jaworowa i Janowa, by stanąć we Lwowie. W dniu 26 lipca 1773 roku, cesarz Józef II ruszywszy z Koszyc (Kassa) na Humenné (Homonna), oczekiwany był na dzień 28 lipca w Lesku (Lisku), gdzie zgromadziło się na przyjęcie monarchy liczne grono obywatelstwa. Orszak cesarski mieścił się w ośmiu pojazdach, licząc w to służbę i kuchnię, która wyprzedzała zwyczaj przyjazd cesarski. W jednej z cesarzem karecie jechali Gideon Ernst baron von Laudon – naczelny dowódca armii austriackiej oraz Friedrich Moritz hrabia von Nostitz-Rieneck - feldmarszałek porucznik; w dalszych sześciu generałowie, świta i kancelaria cesarska. Ośmiu żołnierzy na koniach pocztowych stanowiło konwój. Cesarz nie przyjmował nigdzie gościnności po dworach i zamkach, lecz na noclegi stawał w zajazdach. Z Leska kolumna cesarska udała się na Sanok, Brzozów, Nozdrzec zdążyła do Dynowa, skąd w dniu następnym (29. lipca) przybyła przez Dubiecko i Pruchnik na nocleg do Jarosławia. Następny nocleg wypadł w Jaworowie, zaś w dniu 31 lipca stanął Józef II we Lwowie. W czasie sześciodniowego w nim pobytu, cesarz zwiedzał miasto i rezultat przeglądu wypadł dla Namiestnika hr. Pergena niekorzystnie. Podróż odbywała się z jak najmniejszym angażowaniem poddanych i dlatego obowiązki goszczenia monarchy złożono na władze wojskowe. Sam cesarz zatrzymywał się w domach zajezdnych, gospodach i plebaniach, aby nie zajmować zamków czy pałaców szlacheckich. Na noclegach żołnierze dostarczali żywność do kuchni, gdzie przygotowywano posiłki dla cesarza. Po kilku dniach monarcha udał się w dalszą podróż po kraju dla przejazdu przez ważniejsze miasta i objazdu nie wytyczonej jeszcze granicy. Dnia szóstego sierpnia przybył Józef II do Stanisławowa, skąd udał się dalej do Śniatynia. W okolicy Zbaraża, gdzie delegowany był pułkownik Johann Seeger, pojawił się pewien problem, polegający na tym, że nie można było odszukać rzeki „Podhorce”, która miała występować na tym obszarze i stanowić granice zaboru, oprócz miasta o tej samej

nazwie, leżącego w innej części Galicji. Dlatego wystąpiło zagadnienie, czy przyjąć za rzekę graniczną Seret czy Zbrucz. Ostatecznie opowiedziano się za Zbruczem, pozostawiając dla Austrii większe terytorium zabrane Rzeczypospolitej, które charakteryzowało się bardzo żyznymi glebami. Po tym nastąpił powrót Józefa II do Lwowa, gdzie monarcha zamieszkał w domu aptekarza. W dniu 17 sierpnia bawił cesarz w Brodach, a tydzień później w Zamościu; skąd wbrew pierwotnym zamiarom, w myśl których miał on na czas dłuższy powrócić do Lwowa, udał się Józef II pośpiesznie do Wiednia, dokąd go powoływały sprawy niderlandzkie. W drodze jednak zatrzymał się na dni kilka w Krakowie (od 3. września). Konno zwiedził wtedy miasto, rynek i istniejące jeszcze wtedy fortyfikacje, po czym powrócił do swej kwatery na Kazimierzu, by następnie udać się jeszcze do Tyńca. Lanckorony i Wieliczki. W dniu 13. września 1773 roku powrócił cesarz Józef II do Wiednia ze swej galicyjskiej podróży i zaraz też wystosował obszerny, bo 154 pytań obejmujący kwestionariusz, na który domagał się odpowiedzi od namiestnika Pergena.

Podczas konfederacji barskiej polski oddział obsadził zamek w Lanckoronie pod Krakowem. Rosyjski oddział dowodzony przez pułkownika Aleksandra Suworowa 20 lutego 1771 roku podjął próbę zdobycia szturmem zamku, jednak został zmuszony do odstąpienia spod murów twierdzy z dużymi stratami. Jeszcze wielokrotnie wojsko rosyjskie podejmowało bezskuteczne próby zajęcia zamku lanckorońskiego. Konfederaci wycofali się do zamku, gdzie bronili się skutecznie do 8 czerwca 1772 roku, kiedy to przekazali zamek wojskom austriackim zajmującym południową Rzeczypospolitą. Do rangi symbolu urosły wieloletnie zmagania o klasztor jasnogórski, wielokrotnie oblegany przez wojsko rosyjskie podczas konfederacji barskiej. Ostatecznie 18 sierpnia 1772 roku obce wojska zajęły niezdobytą dotychczas twierdzę, kiedy jej obrońcy skapitulowali w wyniku prowadzonych pertraktacji.

Ostatnim bodaj akcentem konfederacji barskiej oraz Rzeczypospolitej Obojga Narodów na Podkarpaciu były wydarzenia z 29 listopada 1772 roku. Wojsko rosyjskie miało zdobyć wtedy zespół klasztorny karmelitów bosych w Zagórzu nieopodal Sanoka, kładąc kres czteroletnim walkom konfederacji barskiej i pieczętując pierwszy rozbiór Polski. Kompleks zabudowań zakonnych położony na wzgórzu Marymont nad rzeką Oslawą składał się z otoczonych murem kościoła, klasztoru i zabudowań gospodarczych. Za murami znajdował się

także szpital dla szlacheckich weteranów wojennych, m.in. walczących wcześniej w odsieczy wiedeńskiej. Według niektórych relacji wojsko rosyjskie pod dowództwem generała Iwana Drewicza zdobyło broniony przez nie zidentyfikowany oddział konfederatów barskich warowny zespół klasztorny w Zagórzu. Podczas oblegania przez Rosjan klasztoru, gdzie schronili się ostatni konfederaci, zabudowania jego zostały ostrzelane z armat, a ich część uległa spaleniu. Tak zakończyła się na współczesnym Podkarpaciu epoka staropolska. Przez ponad czteroletni okres działalności konfederacji barskiej w jej szeregach wstąpiło około sto tysięcy osób, stoczono około pięćset bitew i potyczek. Po obydwu stronach życie straciło do sześćdziesięciu tysięcy ludzi, a kilkanaście tysięcy konfederatów zostało zesłanych na Syberię; wielu byłych konfederatów wcielono natomiast do armii rosyjskiej.

Zaborca austriacki w 1774 roku podzielił Galicję na dystrykty, przy czym Dukla została ustanowiona siedziba takiej jednostki organizacyjnej cyrkulu pilzneńskiego. W roku 1782 nastąpił nowy podział administracyjny na cyrkule, kiedy stolicą jednej z osiemnastu takich jednostek została Dukla. Biura i urzędników cyrkularnych oraz jednostek z nim związanych ulokowano w zabudowaniach dworskich znacznie rozbudowanych przez Mniszchów. Stan taki trwał do 1790 roku, kiedy siedzibę cyrkulu przeniesiono do Jasła.

Dla Dukli rok 1772 miał szczególne znaczenie, albowiem 30 kwietnia zmarła niespełna 36-letnia Maria Amalia Fryderyka z Brühlów Mniszchowa, żona właściciela miasta i okolicznych wiosek – Jerzego Augusta Wandalina Mniszcha. Dwa tygodnie później, 14 maja, oddział wojsk austriackich pod dowództwem majora Fabri, wyparł konfederatów barskich z pogranicznego Barwinka i rozpoczął zajmowanie ziem polskich, co było rzeczywistym początkiem pierwszego rozbioru Polski. W następnym roku mąż Marii Amalii ufundował dla niej w kaplicy dukielskiej fary marmurowy pomnik nagrobny z figurą zmarłej spoczywającą na wierzchu tumby. Niespotykanej formy wystrój kaplicy przypomina bardziej buduar mogący się znajdować w leżącym naprzeciwko kościoła dukielskim pałacu (ściany o jasnych kolorach wyposażone w lustra, złożone kinkiety, rokokowe malatury), a zmarła przedstawiona jest w sukni i leżącej pozycji. Zasnęła na poduszce, z prawą ręką podpierając się na łokciu, a kciukiem lewej zaznaczyła stronę w trzymanej przymkniętej książce, którą przed chwilą czytała. Twarz Amalii wydaje się być pogrążona w stanie lekkiego snu, wywołanego zapewne lekturą. Wykonanie tego pomnika przypisywane jest Franciszkowi Olędzkiemu (Olencki, Oleński), chociaż niektórzy widzą jako autora tego ►

► dzieła innego lwowskiego artystę – Jana Obrockiego.

W 1748 roku Henryk Brühl chciał wydać dwunastoletnią zaledwie córkę Marię Amalię (dwanaście lat dla dziewcząt stanowiło wówczas dorosłość) za Kazimierza Poniatowskiego, starszego brata przyszłego króla Polski, Stanisława Augusta Poniatowskiego, których matka Konstancja pochodziła z Czartoryskich. Propozycję odrzucono zapewne z obawy przed związaniem się z członkinią saskiego rodu, nieprzyjaznego Familii Czartoryskich, spokrewnionych z Poniatowskimi. Gest ten potraktowany jako obraza i upokorzenie, wywołał u córki Brühla chorobliwą nienawiść do Poniatowskich i ich rodziny. W 1750 roku poślubiła ona Jerzego Augusta Wandalina Mniszcha. Posługiwała się językiem niemieckim, francuskim, angielskim, włoskim, hiszpańskim, łaciną oraz polskim. Jej matką chrzestną miała być cesarzowa Maria Teresa, stąd często przebywała na wiedeńskim dworze, oprócz Drezna i Warszawy. Mniszchowie i Potoccy planowali dla jedynej córki Mniszchów - Józefiny, małżeństwo ze Stanisławem Szczęsnym Potockim (w młodości - Stanisław, później Stanisław Szczęsný, pod koniec życia – Szczęsný), jedynym synem Franciszka Salezego, rezydującego w Krystynopolu najpotężniejszego magnata Rzeczypospolitej (władął 70 miastami i kilkuset wsiami wraz z około 400 tysiącami osób). Wcześniej kandydatkami na żonę młodego Potockiego były córki: marszałka wielkiego koronnego – Stanisława Lubomirskiego oraz brata króla Stanisława Augusta - Kazimierza Poniatowskiego. Jednakże młody Potocki związał się bez wiedzy rodziców z równie młodą córką Jakuba Komorowskiego. Marii Amalii przypisywano udział w zorganizowaniu 13 lutego 1771 roku, wspólnie z Potockimi, porwaniu Gertrudy z Komorowskich, 17-letniej żony młodego (18-letniego) wówczas Stanisława Szczęsnego Potockiego. Ponad setka kokozaków Franciszka Salezego uprowadziła z Nowego Siola Gertrudę, a ta na saniach związana i przyciśnięta futrami, nie przeżyła porwania. Zmarłą wrzucono pod lód w rzece Rata; odnaleziono ją dopiero po kilku miesiącach. Fatum zaciążyło nad rodem Potockich, albowiem w styczniu 1772 roku zmarła matka Stanisława Szczęsnego – Anna, a w kilka miesięcy później oszedł Franciszek Salezy Potocki. Maria Amalia Mnirzchowa zmarła na gruźlicę 30 kwietnia 1772 roku (jak oficjalnie ogłosiła rodzina), choć pojawiły się też domysły, że stało się to po zażyciu trucizny, z obawy przed wytoczeniem jej procesu w sprawie śmierci Gertrudy z Komorowskich. Ponad dwa lata po śmierci matki (1 XII 1774), Józefina Mniszchówna wyszła w Dukli za mąż za Stanisława Szczęsnego. Potoccy zamieszkali w dukielskim pałacu. W 1778 roku zmarł Jerzy August Wandalin Mni-

szech i został pochowany w kaplicy dukielskiej fary, obok swojej żony. Józefina miała jedenaścioro dzieci, ale tylko troje było ze Szczęsnym Potockim, z którym zresztą niebawem się rozstała. Szczęsný, jako przywódca konfederacji targowickiej, odegrał niechlubną rolę w upadku i rozbiorach Polski, jak wielu magnatów tego okresu; zmarł w 1805 roku mając 52 lata. Po egzekwiach żałobnych pozostawiono w kościele w Tulczynie otwartą trumnę, z ciałem w mundurze carskiego generała. W nocy złodzieje okradli zwłoki z kosztowności i nagie pozostawili przy ścianie świątyni. Wcześniej jeszcze, podczas powstania kościuszkowskiego, Trybunał Narodowy skazał Potockiego na śmierć i infamię oraz pozbawił go tytułów i godności, a po śmierci odarto go z dystynkcji i klejnotów otrzymanych za zdradę Ojczyzny. Imperatorowa rosyjska po drugim rozbiorze Polski ufundowała pamiątkowy medal, na którym dwugłowy rosyjski orzeł z godła państwowego, trzyma w swych szponach dwie mapy: jedną z terenami przyłączonymi do Rosji podczas pierwszego rozbioru, drugą z zagarniętymi w 1793 roku. U góry widnieje napis: „Przywróciłam, co było zabrane”. I tak trwa do dziś nie tylko wobec Polski.

W 1779 roku dukielski majątek kupił Józef Kanty hr. Ossoliński; w 1780 roku odziedziczył go Jerzy Ossoliński; później właścicielem był Maksymilian Ossoliński; następnie Dukla przeszła na Antoniego Stadnickiego; potem jego syna Franciszka. Po nim odziedziczyła go córka Helena, wydana za mąż za generała Wojciecha hrabiego Męcińskiego, ale to już zupełnie inna historia ...

Rosja, Austria i Prusy po zakończeniu wojen napoleońskich zawarły 26 września 1815 roku w Paryżu układ zwany Świętym Przymierzem. Wojna krymska (1853-1856) zakończyła to porozumienie oraz wykazała słabość Rosji i zależność słabnącej Turcji od państw zachodnich. Do współpracy zbrojnej państw Świętego Przymierza doszło m.in. w 1849 roku, kiedy to rosyjskie wojska pomogły Austrii stłumić powstanie węgierskie. 23 czerwca, car Mikołaj z księciem Iwanem Paskiewiczem – namiestnikiem Królestwa Polskiego i naczelnym wodzem korpusu wojsk rosyjskich tłumiącego powstanie węgierskie, pod Żmigrodem dokonali przeglądu wojsk rosyjskich. Stąd obecność pod Dukłą w tamtym czasie wojsk austriackich i rosyjskich. 28 czerwca 1849 roku (o trzy kwadransy na trzecia z południa), w Dukli na strychu oberży Jędrzeja Iwanickiego rozgorzał pożar. W przeciągu jednej tylko chwili cały budynek ogarnęły płomienie i szybko przerzuciły się na sąsiednią, pobliską zabudowę. Równocześnie zaczęły palić się także zabudowania dworskie majątku Cezara Męcińskiego, w których zlokalizowano skład rosyjskiego prochu, ale ogień

udało się w tej lokalizacji szybko ugasić. Szczególnie ucierpiały i spłonęły zabudowania po obu stronach ulicy zmierzającej na Barwinek, aż do apteki w jej ówczesnej lokalizacji. Następnie płomienie objęły ratusz oraz południową i zachodnią pierzeję rynku wraz z pobliskimi zabudowaniami. Wielka pomoc w gaszeniu pożaru okazana została ze strony austriackiego i rosyjskiego wojska stacjonującego wówczas w okolicy Dukli i polegała ona głównie na zrzucaaniu z domów ich drewnianych dachów, jakże łatwopalnych, bo wykonanych z klepek gontowych powszechnie wówczas stosowanych. Udało się uratować północną i wschodnią pierzeję rynku, ale spłonęło doszczętnie 26 domów, a z 40 innych zrzucono dachy, co uchroniło je od ognia. Za dukielskim zespołem klasztornym bernardynów, na tzw. Dębniakach, mieli być pochowani żołnierze armii rosyjskiej idącej na wezwanie Austrii tłumić powstanie węgierskie w roku 1849, zmarli w Dukli i okolicach na skutek zarazy przywleczonej w związku z przemarszem wojsk. Oficerów grzebano zazwyczaj w miejscach bardziej wyróżniających się w stosunku do szeregowych żołnierzy, stąd zapewne zmarły 7 lipca 1849 roku Wawrzyniec Wain – o ile był oficerem oraz rotmistrz w służbie rosyjskiej - Robert Karell, zostali pochowani na dukielskim cmentarzu i na ich grobach postawiono kamienne pomniki. Na Dębniaki początkiem lat dwudziestych minionego stulecia przeniesiono z tymczasowego miejsca pochówku w Dukli oraz z terenu powiatu krośnieńskiego żołnierzy armii austro-węgierskiej i rosyjskiej poległych i zmarłych podczas wojny w latach 1914/1915.

Wybór źródeł:

Kazimierz Chłędowski, Z przeszłości naszej i obcej, Lwów Ossolineum 1935; Dorota Dukwicz, Rosja wobec Sejmu Rozbiorowego Warszawskiego (1772-1775), Instytut Historii PAN, Warszawa 2015;

Władysław Konopczyński, Pierwszy rozbiór Polski, Kraków, Wydawnictwo Arcana 2010;

Stanisław Schnür-Peplowski, Z przeszłości Galicji (1772-1862),wydanie II, Lwów 1895;

Emanuel Swieżykowski, Studya do historii sztuki i kultury wieku XVIII w Polsce. T. 1, Monografia Dukli, Kraków 1903;

Józef Szujski, Dzieje Polski podług ostatnich badań, tom IV, część II, Lwów 1866.

Jan Matejko – Rejtan, upadek Polski, Domena publiczna: <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=42447465>

Opracował: Janusz Kubit

Fot. str. 13

Upał – też groźny dla pszczół

Czerwcowe upały pokazały, że izolacja termiczna ula jest bardzo ważna nie tylko w zimie, ale również latem. Jeżeli w zimie pszczoły mają suchy ul przetrwają silne mrozy. W lecie sytuacja jest inna. Wyssokie temperatury potrafią spowodować, że pszczoły zamiast dostarczać wody i pokarmu dla rodziny skupią się na wentylacji. Izolacja termiczna w lecie odciąża znaczna część pszczół od wymuszenia obiegu powietrza w ulu. Ważne jest również, aby pasieka była miejscem osłoniętym od całodniowego słońca. Na pasiece musi być kilka drzew, które zacienią ule, najlepiej w najgorętszej porze dnia. W tak upalne dni najlepszym środowiskiem dla pszczół jest las. W pasiekach leśnych bardzo ważne jest bezpieczeństwo przeciwpożarowe. Ściółka niekiedy jest mniej wilgotna niż kartka papieru i iskra z podkurzacza może wywołać pożar. Przy tego typu pożarze, w takich warunkach nie da się uratować pasieki. Lepszym rozwiązaniem niż pod-

kurzacznym będzie spryskiwacz z wodą i odrobina kwasu cytrynowego. Można również dodać prebiotyki do spryskiwacza. Oczywiście nie spełni to roli tak skutecznie jak podkurzacznym, ale jest zdecydowanie bardziej bezpieczne. Ponadto spryskiwacz pomoże także pszczołom w ochłodzeniu gniazda i dostarcza tak potrzebną w tym czasie wodę. Poidło w pasiece jest konieczne. Pasieki w lesie przy potokach mogą być skazane na brak wody spowodowany wyschnięciem potoku. Pszczelarz o takim zdarzeniu musi wiedzieć. Poidło jeżeli nie było wystawione najlepiej jest ustawić w wyschniętym potoku. Pszczoły w pierwszej kolejności będą tam szukały wody. Brak wody dla rodziny pszczelej jest bardzo destrukcyjny. Badania jednoznacznie wskazują, że niedobory wody mają negatywny wpływ na rodzinę pszczelą, a ponadto utrudniają pszczołom termoregulację ula. Pszczoły „cysterny” dostarczają w ciepłe dni wodę i po kropli umiesz-

czają na plastrach. Następnie inne pszczoły wachlują skrzydełkami wytwarzając „sztuczny” ciąg powietrza. Woda parując obniża temperaturę w ulu. Im wyższa temperatura tym pszczoły muszą wykonać większą pracę. Jeżeli nie posiadamy wagi z czujnikami temperatury i wilgotności w ulu. Trzeba zainwestować w termometr z higrometrem. Jego wskazania upewniają nas w obrazie sytuacji, czy jest ona awaryjna czy w normie. Pszczoły również nie mogą w takie upały głodować. Do wyłożonej pracy potrzebują „paliwa”, a wiele roślin w tak wysokich temperaturach i braku wody wstrzymują nektarowanie o tym też trzeba pamiętać, gdyż taka sytuacja może skończyć się upadkiem rodziny pszczelej.

Witold Puz
Koło Pszczelarzy w Dukli
WZP w Rzeszowie

Prawo przy porannej kawie ...

Sesje rady gminy

Artykuł 20 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku – o samorządzie gminnym reguluje zasady zwoływania sesji, ustalania porządku obrad oraz transmisji i utrwalanie jej. Sprawność funkcjonowania rady i jej organów wewnętrznych zależy w dużej mierze od przewodniczącego rady, na którym spoczywa zgodnie z art. 19 ust. 2 ustawy, główny ciężar organizowania pracy rady i prowadzenia jej obrad. Przewodniczący może wyznaczyć do wykonywania swoich zadań wiceprzewodniczącego. W przypadku nieobecności przewodniczącego i niewyznaczenia wiceprzewodniczącego, zadania przewodniczącego wykonuje wiceprzewodniczący najstarszy wiekiem. Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 3 listopada 2020 roku sygn. akt II SA/OI 526/20 zasadą jest zwoływanie sesji rady gminy przez jej przewodniczącego, zaś wyjątkiem od tej reguły jest umożliwienie przez ustawodawcę zgłoszenia inicjatywy w przedmiocie zwołania sesji przez inne podmioty, o których stanowi art. 20 ust. 3 ustawy w określonym w tym przepisie

trybie. Za „sesję” nie może być uznane spotkanie radnych, które zostało zwołane przez nieuprawnioną podmiot. Co do zasady, w myśl art. 14 ustawy, uchwały zapadają zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy ustawowego składu rady, w głosowaniu jawnym. Niemniej w niektórych przypadkach niezbędna jest większa liczba radnych, np. w przypadku uchwały w sprawie zmiany w porządku obrad rady gminy- bezwzględna większość). Brak quorum nie oznacza jednak niemożności prowadzenia obrad rady gminy, ponieważ mogą one się toczyć, jednak nie mogą być podejmowane jakiejkolwiek uchwały. Zazwyczaj sesje rady odbywają się w stałym miejscu, np. siedzibie władz gminy, a więc urządzenie gminy, niemniej ustawa takiego wymogu nie nakłada. Nie jest wykluczone zwoływanie wspólnych sesji rad np. sąsiadujących ze sobą gmin czy też gmin wchodzących w skład związku międzygminnego, sesji wyjazdowych czy uroczystych. Ostateczną decyzję w tej sprawie podejmuje zawsze przewodniczący

rady. Szczegółowe zasady zwoływania sesji powinien regulować statut gminy. Ustawa nie określa sztywnych reguł dotyczących częstotliwości zwoływania sesji rady gminy, ustanawia jedynie maksymalny okres, jaki może upłynąć pomiędzy poszczególnymi sesjami. Okres ten wynosi kwartał. Jako podstawowe kryterium uzasadniające zwołanie sesji ustawa uznaje jednak istniejące w tym zakresie potrzeby. Łącznie z zawiadomieniem o miejscu i terminie posiedzenia rady radnym powinny być doręczone proponowany porządek obrad oraz inne niezbędne materiały, jak chociażby projekty uchwał. Obrady rady gminy są transmitowane i utrwalane za pomocą urządzeń rejestrujących obraz i dźwięk. Nagrania obrad są udostępniane w Biuletynie Informacji Publicznej i na stronie internetowej gminy oraz w inny sposób zwyczajowo przyjęty.

Natalia Belcik
Radca prawny

Lipiec w lesie

Lipiec to jeden z dwóch najcieplejszych miesięcy. To też pora obfitych opadów deszczu i długich dni. Wszystko to sprzyja wzrostowi, rozwojowi i dojrzewaniu. Przekwitły już prawie wszystkie kwiaty. Dojrzewają owoce i nasiona. Za nami pierwsze poziomki a przed nami cała gama leśnych smakowitości. Lipiec to przede wszystkim pora zbioru jagód czyli owoców borówki czernicy. Pod koniec miesiąca pojawią się malin, a może i jeżyn. Z pewnością będziemy mogli wybrać się na grzyby. Wśród zbiorów znajdują się nie tylko jakie gatunki, bo kurka czyli pieprznik jadalny i sam prawdziwek czyli borowik szlachetny. Dojrzewają też nasiona brzozy. Pod koniec miesiąca rozsypią się jej wałeczki owocostany. Ciepłe letnie miesiące to czas owadów. Na łąkach i na zrębach spotkać można wiele malowniczych motyli i błonków. Nad wodami dominują drapieżne ważki. Po zapadnięciu zmroku wśród przydrożnych traw i na łąkach znaleźć można rozbaczki świętojańskie czyli świetliki. Na

spodzie odwłoka posiadają narządy, które produkują światło. Dzieje się tak dzięki enzymowi zwanemu lucyferazą. Nie sposób też nie zauważyć jaszczurek, które jako zwierzęta zmiennocieplne uwielbiają wygrzewać się w słońcu. Jest im to potrzebne do prawidłowego funkcjonowania organizmu. Najczęściej spotykana u nas jaszczurką jest zwinka. Trudno sobie wyobrazić, że to niewielkie zwierzątko kopie podziemne nory o długości dochodzącej do 8 m. Poza zwinką spotkać u nas można jaszczurkę żywną i padalcę. Powoli milkną ptaki. Wiele z nich wyprowadziło już lęgi, a część przystąpiła do powtórnych. Pod koniec miesiąca pierwsze gatunki rozpoczną przygotowania do odlotu. Z nor wychodzą młode lisy – w gwarze myśliwskiej mówi się, że to niedoliski. Pozostają jeszcze pod opieką rodziców, ale uczą się już samodzielnego zdobywania pokarmu. W lipcu rozpoczyna się pierwsza z dwóch rui u sarny (druga następuje w listopadzie-grudniu). Natura tak zaplanowała rozmnażanie u saren, że młode

rodzą się wiosną. U kóz zapłodnionych latem występuje tzw. ciąża utajona, która nie rozwija się wskutek braku hormonów. Rozwój płodu od grudnia czyli równoległe z ponowną ruią gwarantuje wykocenie w maju lub czerwcu, czyli w najlepszym dla młodego pokolenia okresie. Trwają intensywne prace leśne. Najwięcej troski potrzebuje najmłodsze pokolenie lasu czyli uprawy. Trwa wykaszenie traw, paproci, jeżyn, żarnowca i innych roślin zielnych, które mogłyby zdominować młode nasadzenia. Uprawa potrzebuje pielęgnacji przez pierwsze 3-5 lat swojego istnienia. Jak widzimy problem wyhodowania najmłodszego pokolenia lasu nie kończy się wraz z posadzeniem. Lato to często czas upałów i burz. Gwałtowne wyładowania atmosferyczne nie oszczędzają lasu. W jaki sposób pioruny wybierają miejsce uderzenia, to temat na osobne rozważania. Pamiętajmy jednak, że często jest to drzewo, stąd schronienie się przed burzą właśnie pod drzewem, nie jest bezpiecznym rozwiązaniem.

Na podstawie artykułu z internetu opracował

Bartosz Szczepanik

Wydarzyło się w naszej gminie

Imigranci zatrzymani w Równem

Sprawne działanie funkcjonariuszy Straży Granicznej, Policji oraz Krajowej Administracji Skarbowej doprowadziło do ujęcia jedenastu imigrantów, którzy nielegalnie przekroczyli granicę ze Słowacji do Polski. Cudzoziemców zatrzymano 22 czerwca w miejscowości Równa. Pracownik pobliskiej stacji paliw zauważył w jednym z tirów stojącym na parkingu przeciętą plandekę naczepy. Bezpośrednio zawiadomił służby mundurowe. Na miejscu szybko pojawili się krosnińscy policjanci, strażnicy graniczni z Sanoka i Rzeszowa oraz funkcjonariusze KAS z Barwinka. Wspólne działania doprowadziły do ujęcia 11 cudzoziemców, którzy ukrywając się w naczepach dwóch tirów,

nielegalnie przekroczyli granicę polsko-słowacką - poinformował Andrzej Bembenek z Bieszczadzkiego Oddziału Straży Granicznej. Podczas prowadzonych czynności pogranicznicy ustalili, że byli to pięć osób to obywatele Nepalu, czterech - obywatele Pakistanu i dwie - obywatele Indii. Cudzoziemcy byli w dobrej kondycji fizycznej i nie wymagali opieki lekarskiej. W trakcie wyjaśnień przyznali, że do naczepy dostali się w Rumunii bez wiedzy kierowcy. Tam też przemytnicy odebrali im dokumenty i zainkasowali od każdego po 3 tys. euro. Imigranci

twierdzili, że chcieli dostać się na Zachód Europy, by podjąć pracę zarobkową. - Wszyscy cudzoziemcy usłyszeli zarzut nielegalnego przekroczenia granicy z użyciem podstępów, do czego się przyznali. Dzisiaj strażnicy graniczni z Sanoka skierowali wnioski do sądu o umieszczeniu zatrzymanych w strzeżonym ośrodku dla cudzoziemców - dodał Andrzej Bembenek. Źródło: terazKrosno.pl

Wydarzyło się w naszej gminie

Poważny wypadek. Zderzenie dwóch TIR-ów na DK19

Do czołowego zderzenia dwóch TIR-ów na polskich numerach rejestracyjnych doszło 28 czerwca po południu, po godzinie 17.00 na granicy miejscowości Nowa Wieś i Trzciana.

Na miejscu pracowały zastępy straży pożarnej, zespoły ratownictwa medycznego i policja. DK 19 była przez kilka godzin całkowicie zablokowana.

Kierowcy obydwu pojazdów zostali przewiezieni do szpitala.

- Wstępnie ustalono, że 45-letni kierujący ciężarowym DAFem, jadąc w kierunku Dukli, na śliskiej nawierzchni stracił panowanie nad pojazdem i zderzył się z nadjeżdżającym z przeciwka manem. 45-latek został uwięziony w swoim pojeździe. Do uwolnienia zakleszczonych kierowcy

W krainie rondla i patelni

Sezon cukiniowy bardzo się wydłużył, bo w warzywniaku praktycznie cały rok możemy kupić cukinię, to tylko kwestia ceny. Jednak ta z własnego ogródka z pewnością smakuje lepiej. Cukinie już u nas kwitną i za chwilę będą owoce. Jedzmy je, to warzywo bardzo zdrowe, można z niego przygotować wiele smacznych potraw. W tym numerze podaję sprawdzony przepis na zupę z cukinii. **Cukinia** bogata jest w witaminy i sole mineralne m.in. w potas, magnez, żelazo, a także witaminy z grupy B oraz witaminy A, C i K. Zaliczana jest do tak zwanych warzyw ekologicznych nie kumulujących metali ciężkich ani azotanów.

Zupa z cukinii z serem

Składniki

- 2 cukinie (młode)
- łyżka masła
- pół szklanki mleka
- ząbek czosnku
- filiżanka tartego ostrego sera
- łyżka posiekanej zielonej pietruszki
- sól ziółowa
- pieprz

Sposób przygotowania

Cukinie obierz, pokrój na kawałki. Zalej szklanką wody i gotuj do miękkości pod przykryciem. Zmiksuj, dodaj masło i mleko. Dodaj wyciśnięty czosnek, odrobinę soli, pieprzu. Wymieszaj, zagotuj.

Rada: Rozlej zupę do miseczek, posyp żółtym serem i zieloną pietruszką.

Smacznego!

ratownicy wykorzystali specjalistyczny sprzęt hydrauliczny. Drugi z uczestników, 32-letni kierujący MANem, wypadł z kabiny do przydrożnego rowu. Obaj mężczyźni z ciężkimi obrażeniami zostali przetransportowani do szpitala. Kierującym pobrano krew do analizy na zawartość alkoholu i środków odurzających - poinformował podkom. Paweł Buczyński z krośnieńskiej policji.

Źródło: terazKrosno.pl

Dukla.pl zamieszcza różne formy reklam. Aktualny cennik:

Moduł Format reklamy	Reklama czarno-biała na okres 6. miesięcy Cena netto w zł	Reklama czarno-biała na okres 1 miesiąca Cena netto w zł	Reklama kolorowa na okres 6. miesięcy Cena netto w zł	Reklama kolorowa na okres 1 miesiąca Cena netto w zł
A-4	250	60	600	150
1/2 A-4	150	30	300	70
1/4 A-4	75	20	150	50
1/8 A-4	30	15	100	30
1/16 A-4	20	10	75	15

Do każdej ceny netto doliczony będzie podatek VAT w wysokości 23%. Wszystkie krótkie ogłoszenia niekomercyjne, z ofertami pracy lub osób poszukujących pracy umieszczane są w Dukielskim Przeglądzie Samorządowym nieodpłatnie. Cennik reklamy obowiązuje również w odniesieniu do strony internetowej.

Złota myśl 😊

Paradoks dzisiejszych czasów:

„Nie pracujesz - nie ma za co żyć... Pracujesz - nie ma kiedy żyć ...”

DNI DUKLI

2-3 lipca 2022

PIĄTEK - 1 lipca

15.00 Uroczysta Sesja Rady Miejskiej

obiekty MOSiR w Dukli

SOBOTA - 2 lipca

16.00 Międzynarodowy Turniej Piłki Nożnej o Puchar „Dni Dukli 2022”,
- VI Bieg św. Jana z Dukli,
- animacje, gry, zabawy dla dzieci.

17.00 Widowisko dla dzieci **„ELZA I PRZYJACIELE”**
- wybory Małej Miss i Mistera Dni Dukli 2022,
- prezentacje studia wokalnego Ośrodka Kultury w Dukli.
- koncert zespołu **„IN CAELO”**

19.00 Uroczyste otwarcie Dni Dukli 2022
- wręczenie nagród Burmistrza we Współzawodnictwie
w Dziedzinie Kultury Szkół Podstawowych Gminy Dukla.

19.30 **Boleo & Follow the Riddim** - koncert.

21.00 Wieczór taneczny z **ARTUS DJ**

23.00 Zakończenie pierwszego dnia.

NIEDZIELA - 3 lipca

17.00 **SZTYWNY PAL AZJI**

19.00 **ANDRZEJ CIERNIEWSKI**

21.00 **GWIAZDA DNI DUKLI**

„ENEJ”

Imprezy towarzyszące: Występy zespołów i solistów Ośrodka Kultury, plenery artystyczne, promocje książek, ogrody zabaw dla dzieci, wiejskie jadlo.

Organizatorzy: Burmistrz Dukli, Ośrodek Kultury w Dukli Współorganizatorzy: Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji w Dukli

Sponsorzy: „Sky Fun” - wesołe miasteczko, „Investimus Sp. z o.o.” Krosno

Stara Wędzarnia®

FRYSZTAK

Pyszne tradycyjne wędliny
Świeże mięso
Przyprawy świata

DOMOWY SMAK

który pamiętasz z dzieciństwa

Sklep firmowy:
Dukla ul. Słowacka 20

tel. +48 530 554 358

